

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 436/2009

z dnia 26 maja 2009 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

tyfikacji plantatorów i użytkowanych działek winorośli z ZSZiK.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 115 ust. 2 i art. 121,

(6) Aby uniknąć nadmiernego obciążenia administracyjnego bez szkody dla celów rejestru winnic, nie należy wprowadzać obowiązku pozyskiwania informacji od plantatorów mających bardzo ograniczoną produkcję.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 479/2008 zmieniło poprzedni system organizacji sektora wina ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽²⁾ i uchyliło rozporządzenie Rady (EWG) nr 2392/86 z dnia 24 lipca 1986 r. ustanawiające wspólnotowy rejestr winnic ⁽³⁾ ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2009 r.

(7) W celu zapewnienia praktycznego stosowania rejestru winnic informacje wymagane w rejestrze powinny być zgodne z informacjami wymaganymi w tytule IV „Potencjał produkcyjny” rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽⁵⁾, które ustanawia szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego i kontroli w sektorze wina.

(2) Obecnie obowiązkowe informacje i przepisy dotyczące aktualizacji i kontroli rejestru winnic są określone w rozporządzeniu (EWG) nr 2392/86, a szczegółowe zasady stosowania odnoszące się do sporządzania rejestru winnic są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 649/87 ⁽⁴⁾.

(8) W celu zapewnienia spójności dostępnych danych dotyczących uprawy winorośli niektóre dane zgromadzone w ramach rozporządzenia Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 r. w sprawie badań statystycznych dotyczących obszarów uprawy winorośli ⁽⁶⁾ powinny zostać włączone do rejestru winnic, a w szczególności dane dotyczące roku obsadzenia działki winorośli.

(3) Artykuł 108 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 stanowi, że niektóre państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego.

(9) W celu zagwarantowania, że informacje zawarte w rejestrze stale odpowiadają rzeczywistej sytuacji uprawy winorośli, należy przewidzieć ciągłą aktualizację i regularną weryfikację.

(4) Należy zatem uchylić rozporządzenie (EWG) nr 649/87 i przyjąć szczegółowe zasady stosowania dotyczące rejestru winnic.

(5) Głównym celem rejestru winnic jest monitorowanie i kontrola potencjału produkcji. Artykuł 116 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 stanowi, że państwa członkowskie dopilnowują zgodności między procedurami zarządzania i kontroli, które odnoszą się do powierzchni, a Zintegrowanym Systemem Zarządzania i Kontroli (ZSZiK). Należy w szczególności określić zgodność iden-

(10) Artykuł 111 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 stanowi, że producenci winogron przeznaczonych na produkcję wina oraz producenci moszczu i wina deklarują co roku ilości wyprodukowane z ostatniego zbioru, a producenci wina i moszczu oraz handlowcy inni niż handlowcy detaliczni deklarują co roku posiadane zapasy. Wspomniany artykuł stanowi ponadto, że państwa członkowskie mogą również zobowiązać handlowców zajmujących się sprzedażą winogron do deklarowania sprzedanych ilości produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 208 z 31.7.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 62 z 5.3.1987, s. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 54 z 5.3.1979, s. 124.

- (11) W celu ułatwienia przetwarzania danych dotyczących deklaracji należy uznać każdą deklarację złożoną we właściwej jednostce administracyjnej za niezależną od pozostałych deklaracji tego samego producenta złożonych ewentualnie w innych jednostkach administracji państwa członkowskiego.
- (12) Nie ma konieczności nakładania obowiązku składania podwójnej deklaracji na producentów, w odniesieniu do których wszystkie konieczne informacje mogą być dostarczone w ramach samej deklaracji produkcji wina. Bardzo drobni producenci mogą być zwolnieni z tego obowiązku, biorąc pod uwagę, że cała ich produkcja stanowi stosunkowo niewielką część produkcji wspólnotowej.
- (13) Należy również wprowadzić obowiązek sporządzania deklaracji przez wszystkie podmioty sprzedające produkty winiarskie przed terminami przewidzianymi na sporządzenie deklaracji.
- (14) W celu ułatwienia zarządzania rynkiem konieczne jest wyznaczenie terminu sporządzania deklaracji. Ze względu na różne pory zbiorów w państwach członkowskich, należy rozłożyć w czasie terminy sporządzania deklaracji przez producentów.
- (15) W celu ułatwienia stosowania niniejszego rozporządzenia wydaje się właściwe, aby określić w formularzach informacje, które muszą znajdować się w deklaracjach, pozostawiając jednocześnie państwom członkowskim swobodę wyboru formy dostarczania tych informacji przez podmioty gospodarcze.
- (16) Stosowanie technik komputerowych w różnych dziedzinach działalności administracyjnej stopniowo zastępuje ręczne wprowadzanie danych. Pożądana jest więc również możliwość używania technik komputerowych i elektronicznych przy obowiązkowych deklaracjach.
- (17) Należy umożliwić państwom członkowskim posiadającym pełny rejestr winnic wykorzystywanie niektórych danych z rejestru, takich jak dane dotyczące powierzchni. Pożądanym jest zatem, aby na określonych warunkach producenci byli zwalniani z deklarowania powierzchni.
- (18) Państwa członkowskie, w których obszar uprawy winorośli nie przekracza 500 ha lub produkcja wina nie przekracza 50 000 hektolitrow, powinny mieć możliwość wyłączenia niektórych informacji z deklaracji i zwolnienia producentów z obowiązku składania jednej z deklaracji na warunkach, które należy określić.
- (19) Należy wyznaczyć terminy centralnego gromadzenia informacji na szczeblu krajowym.
- (20) Na obecnym etapie odpowiednią wiedzę na temat produkcji i zapasów w sektorze wina można zdobyć jedynie na podstawie deklaracji zbiorów i zapasów składanych przez różne zainteresowane strony. W konsekwencji należy przyjąć odpowiednie przepisy gwarantujące, że zainteresowane strony będą składać wspomniane deklaracje, poprzez określenie sankcji nakładanych zarówno w przypadku braku deklaracji, jak i w przypadku złożenia nieprawdziwych lub niepełnych deklaracji.
- (21) Z tego samego powodu należy określić terminy przekazywania Komisji zgromadzonych informacji dotyczących obowiązkowych deklaracji, a także formę przekazywania tych informacji.
- (22) W celu zapewnienia monitorowania rynku wina konieczne jest posiadanie niektórych danych na temat tego rynku. Oprócz danych zawartych w zestawieniach różnych deklaracji, za niezbędne uważa się posiadanie informacji na temat dostępnych i wykorzystanych ilości wina oraz cen wina. Należy zatem przewidzieć, aby państwa członkowskie sporządzały te informacje i przekazywały je Komisji w określonych stałych terminach.
- (23) Istnieje możliwość zwolnienia niektórych państw członkowskich z podawania cen, biorąc pod uwagę, że cała ich produkcja stanowi stosunkowo niewielką część produkcji wspólnotowej.
- (24) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1282/2001⁽¹⁾, które ustanawia szczegółowe zasady stosowania w odniesieniu do zbierania informacji w celu identyfikacji produktów winiarskich i monitorowania rynku wina.
- (25) W perspektywie jednolitego rynku we Wspólnocie należy wyposażyć organy odpowiedzialne za monitorowanie przechowywania i wprowadzania do obrotu produktów winiarskich w instrumenty niezbędne do sprawowania skutecznej kontroli zgodnie z jednolitymi zasadami mającymi zastosowanie w całej Wspólnocie.
- (26) Artykuł 112 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 stanowi, że produkty winiarskie mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie jedynie, jeśli posiadają oficjalnie zatwierdzony dokument towarzyszący. Ustęp 2 tego artykułu stanowi, że osoby fizyczne lub prawne, w których posiadaniu znajdują się produkty winiarskie, mają obowiązek prowadzić rejestry przychodu i rozchodu tych produktów.

(¹) Dz.U. L 176 z 29.6.2001, s. 14.

- (27) Dzięki dyrektywie Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania⁽¹⁾ osiągnięto postępy w harmonizacji podatkowej we Wspólnocie. W celu ustanowienia jednolitych zasad mających zastosowanie we Wspólnocie oraz uproszczenia formalności administracyjnych stosowanych wobec podmiotów gospodarczych i obywateli wskazane jest w szczególności, aby dokumenty towarzyszące przewozowi produktów winiarskich na potrzeby stosowania przepisów podatkowych były również traktowane jako uznane dokumenty towarzyszące.
- (28) W przypadku przewozu produktów winiarskich niepodlegających wspomnianym przepisom podatkowym i przewozu produktów winiarskich pochodzących od drobnych producentów należy określić dokument towarzyszący, który umożliwi właściwym organom nadzór nad przemieszczaniem tych produktów. W tym celu można uznać każdy dokument handlowy, który zawiera co najmniej informacje niezbędne do identyfikacji produktu i monitorowania trasy przewozu.
- (29) W celu uniknięcia obciążania przewoźników zbędnymi formalnościami administracyjnymi należy postanowić, aby żaden dokument towarzyszący nie był wymagany w przypadku przewozu niektórych produktów winiarskich na ograniczoną odległość lub pakowanych w niewielkie pojemniki w ograniczonej ilości.
- (30) Stosowanie technik komputerowych w administracyjnych czynnościach podmiotów gospodarczych stopniowo zastępuje dokumenty w wersji papierowej. Jest zatem pożądane, aby możliwe było również stosowanie technik komputerowych przy sporządzaniu i wykorzystywaniu dokumentów towarzyszących i rejestrów.
- (31) W przypadku wywozu produktów winiarskich wymagane są dokumenty uzupełniające dokumenty towarzyszące, w szczególności zgłoszenie wywozowe. Należy zatem określić dodatkowe procedury sporządzania i zatwierdzania tych dokumentów.
- (32) Nadzór nad przewozem produktów winiarskich luzem wymaga szczególnej uwagi, zważywszy że produkty te są bardziej narażone na nadużycia niż produkty w butelkach wyposażonych w zamknięcie jednorazowego użycia i posiadających etykiety. W podobnych przypadkach należy wymagać informacji dodatkowych i wcześniejszego zatwierdzenia dokumentu towarzyszącego.
- (33) W celu ułatwienia kontroli przeprowadzanej przez właściwe organy należy wymagać odniesienia do dokumentu VI 1 w dokumentach towarzyszących przewozowi produktu z kraju trzeciego dopuszczonego do swobodnego obrotu.
- (34) Przepisy dotyczące sporządzania urzędowych dokumentów towarzyszących i uproszczonego dokumentu towarzyszącego odnoszą się do zasad poświadczania chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych niektórych kategorii win. Należy zatem ustanowić zasady niezbędne do tego poświadczania. Ustanowienie zasad poświadczania pochodzenia niektórych win jest również niezbędne w przypadku przewozu nieobjętego formalnościami podatkowymi, w szczególności w przypadku wywozu. W celu uproszczenia formalności administracyjnych dla obywateli i ograniczenia rutynowych czynności właściwych organów należy określić zasady, zgodnie z którymi organy te mogą zezwolić wysyłającym spełniającym pewne warunki, aby sami określili adnotacje poświadczające pochodzenie wina w dokumencie towarzyszącym, bez uszczerbku dla sprawowania odpowiedniej kontroli.
- (35) Należy ustanowić środki, które mają być podejmowane przez właściwe organy w przypadku przewozu dokonywanego przez wysyłającego, który dopuścił się poważnego naruszenia przepisów lub nielegalnego przewozu, mając na uwadze, aby uregulowanie tego przewozu nie opóźniało go o czas dłuższy niż jest to bezwzględnie konieczne.
- (36) Aby konsultacja rejestrów umożliwiała właściwym organom skuteczny nadzór nad przemieszczaniem i przechowywaniem produktów winiarskich, w szczególności we współpracy między tymi służbami na szczeblu wspólnotowym, należy ujednoczyć na płaszczyźnie wspólnotowej zasady prowadzenia rejestrów.
- (37) Obowiązki związane z rejestrami mogą powodować nieproporcjonalne obciążenia administracyjne dla niektórych podmiotów gospodarczych. Dlatego też państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwalniania tych podmiotów z niektórych obowiązków.
- (38) Surowce używane w niektórych praktykach enologicznych, w szczególności do wzbogacania, zakwaszania i słodzenia, są szczególnie narażone na ryzyko nadużyć. Przechowywanie tych surowców powinno wiązać się zatem z obowiązkiem prowadzenia rejestrów umożliwiających właściwym organom nadzór nad przemieszczaniem i użytkowaniem tych surowców.
- (39) Kontrola win musujących i win likierowych wymaga szczególnej uwagi ze względu na fakt, że dodaje się do nich inne produkty. Należy zatem wymagać dodatkowych informacji w rejestrach.
- (40) Dokument towarzyszący przewozowi produktów winiarskich wymagany w przepisach wspólnotowych jest bardzo przydatnym źródłem informacji dla organów odpowiedzialnych za nadzór nad przestrzeganiem przepisów wspólnotowych i krajowych w sektorze wina. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia dodatkowych przepisów dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przewozu, który rozpoczyna się na ich terytorium.

(¹) Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1.

(41) Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dotyczące dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich oraz rejestrów prowadzonych w sektorze wina ⁽¹⁾ wprowadza możliwość ustanowienia przez państwa członkowskie przepisów dodatkowych lub szczególnych w przypadku przedmiotowych produktów przemieszczanych na ich terytorium. Jeden z tych przepisów przewiduje, że do dnia 31 lipca 2010 r. informacja dotycząca objętościowej masy moszczu winogronowego może zostać zastąpiona informacją o gęstości wyrażoną w stopniach Oechslega. Tę tradycyjną praktykę stosują przede wszystkim drobni producenci rolni, którzy potrzebują jeszcze kilku lat, aby dostosować się do nowych przepisów dotyczących określania gęstości. Należy zatem przedłużyć to odstępstwo, a jednocześnie uchylić rozporządzenie (WE) nr 884/2001.

(42) Państwa członkowskie powinny podać Komisji nazwy i adresy organów właściwych do stosowania tytułu dotyczącego dokumentów towarzyszących i rejestrów, aby Komisja mogła przekazać tę informację pozostałym państwom członkowskim.

(43) Informacje niezbędne do kontroli i audytu stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być przechowywane przez państwa członkowskie do celów inspekcji przez odpowiedni okres.

(44) W celu zagwarantowania sprawiedliwego traktowania przewoźników należy wprowadzić przepisy dotyczące przypadków oczywistych błędów, działania siły wyższej i okoliczności nadzwyczajnych. Należy również ustanowić zasady dotyczące sytuacji stwarzanych sztucznie, tak aby nie można było czerpać z nich korzyści.

(45) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

REJESTR WINNIC

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszy tytuł ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego tytułu:

- a) „plantator” oznacza osobę fizyczną lub prawną albo grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny przyznany grupie i jej członkom na mocy prawa krajowego, której gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, zgodnie z definicją zawartą w art. 299 Traktatu, i która użytkuje obszar uprawy winorośli;
- b) „działka winorośli” oznacza działkę rolną, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1a rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 ⁽²⁾, obsadzoną winoroślą;
- c) „opuszczony obszar uprawy” oznacza cały obszar uprawy winorośli, na którym nie jest prowadzona stała uprawa winorośli w celu uzyskania produktu nadającego się do wprowadzenia do obrotu.

Artykuł 3

Informacje zawarte w rejestrze winnic

1. W celu ustanowienia i aktualizacji rejestru winnic państwa członkowskie gromadzą następujące informacje:

- a) w odniesieniu do każdego plantatora posiadającego obszar uprawy winorośli o powierzchni co najmniej 0,1 hektara lub podlegającego wymogowi składania deklaracji na podstawie przepisów wspólnotowych lub krajowych informacje dotyczące:
 - (i) jego tożsamości;
 - (ii) położenia działek winorośli;
 - (iii) powierzchni działek winorośli;
 - (iv) cech winorośli zasadzonych na działkach;
 - (v) nielegalnych nasadzeń, praw do sadzenia i karczowania, o których mowa w tytule V rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
 - (vi) pomocy na restrukturyzację, przekształcenie i zielone zbiory, o których mowa w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
- b) powierzchnia działek winorośli nieuwzględnionych w lit. a);
- c) w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych albo grup tych osób, które mają obowiązek składania deklaracji produkcji określonej w art. 9, informacje dotyczące:
 - (i) ich tożsamości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 10.5.2001, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.

(ii) obowiązkowych deklaracji, o których mowa w tytule II.

2. Informacje dotyczące charakterystyki każdej działki winorośli powinny być wykazywane oddzielnie w dokumentacji gospodarstwa. Jeżeli jednak pozwala na to jednorodny charakter działek winorośli, informacje mogą dotyczyć całości składającej się z kilku przyległych działek lub części przyległych działek, o ile identyfikacja każdej działki pozostanie zagwarantowana.

3. Rejestr winnic zawiera co najmniej informacje zgromadzone zgodnie z ust. 1. Szczegóły i specyfikacje dotyczące tych informacji zostały określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

4. Niektóre państwa członkowskie nie muszą jednak gromadzić ani umieszczać w rejestrze winnic następujących informacji:

- a) informacji odpowiadających ppkt 3 w pkt 1.1 oraz ppkt 5–7 w pkt 1.2 załącznika I, jeżeli państwa członkowskie nie są objęte przejściowym systemem praw do sadzenia na podstawie art. 95 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
- b) informacji odpowiadających ppkt 9 i 10 w pkt 1.2 załącznika I, jeżeli państwa członkowskie nie są objęte systemem karczowania na podstawie art. 105 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
- c) informacji odpowiadających ppkt 3 lit. b) i c) w pkt 1.2 załącznika I, jeżeli państwa członkowskie są zwolnione z klasyfikowania odmian winorośli na podstawie art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 4

Przechowywanie i aktualizacja informacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby dane znajdujące się w rejestrze winnic były przechowywane przez okres niezbędny do sprawowania nadzoru nad przedmiotowymi środkami i ich kontroli przez co najmniej pięć lat winiarskich następujących po roku, do którego informacje się odnoszą.

Państwa członkowskie zapewniają regularną aktualizację rejestru winnic w miarę dostępności gromadzonych informacji.

Artykuł 5

Weryfikacja informacji

Co najmniej raz na pięć lat państwa członkowskie przeprowadzają weryfikację zgodności sytuacji strukturalnej wynikającej z dokumentacji plantatora i dokumentacji produkcji ze stanem faktycznym w odniesieniu do każdego plantatora i każdej osoby fizycznej lub prawnej albo grupy tych osób podlegających obowiązkowi składania deklaracji produkcji, o której mowa

w art. 9. Na podstawie weryfikacji dokumentacja jest korygowana.

TYTUŁ II

OBOWIAZKOWE DEKLARACJE I SPORZADZANIE INFORMACJI NA POTRZEBY MONITOROWANIA RYNKU W SEKTORZE WINA

Artykuł 6

Przedmiot

Niniejszy tytuł dotyczy szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji w celu monitorowania rynku w sektorze wina.

Artykuł 7

Definicje

Do celów niniejszego tytułu:

- a) „producenci winogron” oznaczają osoby fizyczne lub prawne albo grupy tych osób, które produkują winogrona;
- b) „handlowcy detaliczni” oznaczają osoby fizyczne lub prawne lub grupy tych osób, które zawodowo prowadzą działalność gospodarczą obejmującą bezpośrednią sprzedaż konsumentom małych ilości, określonych przez każde państwo członkowskie, mając na uwadze szczególne cechy handlu i dystrybucji, z wyłączeniem osób lub grup, które użytkują piwnice wyposażone do składowania i rozlewania win w znacznych ilościach.

ROZDZIAŁ I

Obowiązkowe deklaracje

Artykuł 8

Deklaracje zbiorów

1. Każdego roku producenci winogron składają właściwym organom państw członkowskich deklarację zbiorów w określonej jednostce administracyjnej, zawierającą co najmniej informacje określone w załączniku II i, gdzie jest to stosowne, w załączniku III.

Państwa członkowskie mogą usankcjonować składanie jednej deklaracji na gospodarstwo.

2. Ze składania deklaracji zbiorów są zwolnieni:

- a) producenci winogron, których cała produkcja winogron jest przeznaczona do spożycia w postaci nieprzetworzonej, suszenia lub bezpośredniego przetworzenia na sok winogronowy;

- b) producenci winogron, których gospodarstwo obejmuje mniej niż 0,1 hektara uprawy winorośli i których żadna partia zbiorów nie została lub nie zostanie sprzedana w jakiegokolwiek postaci;
- c) producenci winogron, których gospodarstwa obejmują mniej niż 0,1 hektara uprawy winorośli i którzy dostarczają całość swoich zbiorów do spółdzielczej wytwórni wina lub do grupy, do której należą lub z którą współpracują.

W przypadku określonym w akapicie pierwszym lit. c) producenci winogron muszą dostarczyć spółdzielczej wytwórni win lub grupie deklarację zawierającą następujące informacje:

- a) nazwisko, imię i adres plantatora winorośli;
- b) dostarczoną ilość winogron;
- c) powierzchnię i położenie działek, na których uprawiana jest winorośl, których to dotyczy.

Spółdzielcza wytwórnia win lub grupa sprawdza prawidłowość danych zawartych w deklaracji na podstawie informacji, którymi dysponuje.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z art. 9 państwa członkowskie mogą zwolnić ze składania deklaracji zbiorów:

- a) producentów winogron, którzy sami przetwarzają cały zbiór winogron na wino lub zlecają przetworzenie w ich imieniu;
- b) producentów winogron współpracujących z lub należących do spółdzielczej wytwórni wina lub grupy, którzy dostarczają całość swoich zbiorów do tej wytwórni lub grupy w postaci winogron lub moszczu, w tym producentów winogron, o których mowa w art. 9 ust. 3.

Artykuł 9

Deklaracje produkcji

1. Osoby fizyczne lub prawne lub grupy tych osób, w tym spółdzielcze wytwórnie wina, które ze zbiorów w bieżącym roku winiarskim wyprodukowały wino lub moszcz, każdego roku składają właściwym organom wyznaczonym przez państwa członkowskie deklarację produkcji zawierającą co najmniej informacje wyszczególnione w załączniku IV.

Państwa członkowskie mogą wprowadzić zasadę składania jednej deklaracji odnoszącej się do zakładu wytwarzającego wino.

2. Nie wymaga się składania deklaracji produkcji przez producentów winogron, o których mowa w art. 8 ust. 2, a także producentów, którzy w swoich zakładach uzyskują w wyniku przetwórstwa zakupionych produktów na wino mniej niż 10 hektolitrów wina, które nie było ani nie będzie sprzedawane w jakiegokolwiek postaci.

3. Ze składania deklaracji produkcji są zwolnieni również producenci winogron będący członkami lub współpracujący ze spółdzielczą wytwórnią wina podlegającą obowiązkowi składania deklaracji produkcji, którzy dostarczają winogrona do tej wytwórni, z zastrzeżeniem prawa do uzyskania w wyniku wyrobu wina ilości mniejszej niż 10 hektolitrów z przeznaczeniem do spożycia domowego.

4. W przypadku osób fizycznych lub prawnych lub grup tych osób, które zbywają produkty z fazy poprzedzającej wyrób wina, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki zapewniające producentom, którzy mają obowiązek składania deklaracji, pozyskanie różnych informacji, które muszą podać w deklaracjach.

Artykuł 10

Deklaracje obróbki lub sprzedaży

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osoby fizyczne lub prawne lub grupy tych osób, w tym spółdzielcze wytwórnie win, które przed dniem określonym w art. 16 ust. 1 poddawały obróbce lub sprzedawały produkty z fazy poprzedzającej wyrób wina w ramach bieżącego roku winiarskiego, składają właściwym organom deklarację obróbki lub sprzedaży.

2. Ze składania deklaracji obróbki lub sprzedaży są zwolnieni producenci winogron będący członkami spółdzielczej wytwórni wina lub współpracujący ze spółdzielczą wytwórnią wina, która podlega obowiązkowi składania deklaracji, i dostarczający winogrona tej wytwórni z zastrzeżeniem uzyskania w wyniku wyrobu wina ilości mniejszej niż 10 hektolitrów z przeznaczeniem do spożycia domowego.

Artykuł 11

Deklaracje zapasów

Osoby fizyczne lub prawne lub grupy tych osób, inne niż konsumenci prywatni lub handlowcy detaliczni, każdego roku składają właściwym organom państw członkowskich deklarację zapasów moszczu winogronowego, zagęszczonego moszczu winogronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego i wina, które posiadają na dzień 31 lipca, zawierającą co najmniej informacje określone w załączniku V. Deklaracja zbiorów nie uwzględnia wspólnotowych produktów winiarskich wyprodukowanych z winogron zebranych w tym samym roku kalendarzowym.

Niemniej państwa członkowskie, w których produkcja wina nie przekracza 50 000 hektolitrów rocznie, mogą zwolnić handlowców innych niż handlowcy detaliczni, którzy posiadają zapasy w małej ilości, z obowiązku składania deklaracji określonych w akapicie pierwszym, pod warunkiem, że właściwe organy są w stanie dostarczyć Komisji statystyczną ocenę tych zapasów utrzymywanych w państwie członkowskim.

ROZDZIAŁ II

Przepisy wspólne

Artykuł 12

Formularze

1. Państwa członkowskie sporządzają wzory formularzy różnych deklaracji i zapewniają, aby formularze, o których mowa, zawierały co najmniej elementy określone w załącznikach II, III, IV i V.

Formularze mogą być wydawane i używane za pomocą systemów informatycznych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez właściwe organy państw członkowskich.

2. Formularze, o których mowa powyżej, nie muszą zawierać wyraźnego odniesienia do powierzchni, jeżeli państwo członkowskie jest w stanie ustalić tę informację w sposób pewny na podstawie innych informacji zawartych w deklaracji, w szczególności obszaru wykorzystywanego w produkcji i całkowitej wielkości zbiorów gospodarstwa, lub w rejestrze winnic.

3. Informacje zawarte w deklaracjach, o których mowa w ust. 1, są zbierane centralnie na szczeblu krajowym.

Artykuł 13

Powiązanie z rejestrem winnic

W drodze odstępstwa od art. 8 i 9 oraz załączników II i IV do niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie, które zgodnie z art. 108 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 utworzyły aktualizowany corocznie rejestr winnic lub podobny administracyjny instrument kontroli, mogą zwolnić osoby fizyczne lub prawne, grupy tych osób lub producentów winogron, o których mowa w tych artykułach, z obowiązku składania deklaracji obszaru.

W takim przypadku właściwe organy państw członkowskich same uzupełniają deklaracje poprzez wskazanie obszaru na podstawie danych znajdujących się w tym rejestrze.

Artykuł 14

Zwolnienia

1. Państwa członkowskie, w których obszar uprawy winorośli nie przekracza 500 ha i które posiadają niektóre informacje umieszczane obowiązkowo w deklaracjach, o których mowa w art. 8, 9 i 10, na podstawie innych instrumentów administracyjnych, mogą wyłączyć te informacje z tych deklaracji.

Państwa członkowskie, w których obszar uprawy winorośli nie przekracza 500 ha i które posiadają wszystkie informacje umieszczane obowiązkowo w deklaracjach, o których mowa w art.

8, 9 i 10, na podstawie innych instrumentów administracyjnych, mogą zwolnić podmioty gospodarcze z obowiązku składania jednej lub drugiej z tych deklaracji.

2. Państwa członkowskie, w których produkcja wina nie przekracza 50 000 hektolitrow w roku winiarskim i które posiadają niektóre informacje umieszczane obowiązkowo w deklaracjach, o których mowa w art. 11, na podstawie innych instrumentów administracyjnych, mogą wyłączyć obowiązek podawania tych informacji na tej deklaracji.

Państwa członkowskie, w których produkcja wina nie przekracza 50 000 hektolitrow w roku winiarskim i które posiadają niektóre informacje umieszczane obowiązkowo w deklaracjach, o których mowa w art. 11, na podstawie innych instrumentów administracyjnych, mogą zwolnić podmioty gospodarcze z obowiązku składania tych deklaracji.

3. Państwa członkowskie, które dysponują skomputeryzowanym systemem, który pozwala na powiązanie osób składających deklaracje z deklarowaną produkcją i odpowiednimi działkami winorośli, mogą zwolnić producentów z obowiązku podawania kodów działek określonych w załączniku II zgodnie z art. 8. Powiązanie może odbywać się w szczególności przy pomocy kodu gospodarstwa, odniesienia do bloku działek lub danych zawartych w rejestrze winnic.

Artykuł 15

Obowiązujące kryteria

1. W celu przeliczenia ilości produktów innych niż wino na hektolitra wina państwa członkowskie mogą ustalić współczynniki, które mogą być modulowane według różnych obiektywnych kryteriów mających wpływ na przeliczenie. Państwa członkowskie przekazują Komisji współczynniki wraz z zestawieniem, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

2. Ilość wina, którą należy wpisać w deklaracji produkcji określonej w art. 9, jest całkowitą ilością uzyskaną po zakończeniu zasadniczej fermentacji alkoholowej, obejmującą drożdżowy osad winiarski.

Artykuł 16

Terminy składania deklaracji

1. Deklaracje, o których mowa w art. 8 i 9, składa się najpóźniej dnia 15 stycznia. Państwa członkowskie mogą jednak określić wcześniejszy termin lub terminy. Ponadto mogą określić dzień uwzględnienia posiadanych ilości, które brane są pod uwagę przy sporządzeniu deklaracji.

2. Deklaracje, o których mowa w art. 11, składa się najpóźniej dnia 10 września w odniesieniu do ilości posiadanych na dzień 31 lipca. Państwa członkowskie mogą jednak określić wcześniejszy termin lub terminy.

Artykuł 17

Kontrole

Państwa członkowskie ustanawiają niezbędne kontrole i odpowiednie środki w celu zapewnienia zgodności deklaracji ze stanem faktycznym.

Artykuł 18

Sankcje

1. Osoby podlegające obowiązkowi składania deklaracji zbiorów, produkcji lub zapasów, które nie złożyły tych deklaracji w terminach określonych w art. 16 niniejszego rozporządzenia, wyklucza się – z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej – z korzystania ze środków określonych w art. 12, 15, 17, 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w danym roku winiarskim oraz w kolejnym roku winiarskim.

W przypadku przekroczenia terminów przewidzianych w art. 16 niniejszego rozporządzenia w wymiarze nie większym niż 10 dni roboczych stosuje się jednak proporcjonalne zmniejszenie kwot do wypłaty w bieżącym roku winiarskim ustalone przez właściwy organ w zależności od terminu, bez uszczerbku dla sankcji krajowych.

2. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, jeżeli właściwe organy państw członkowskich uznają deklaracje, o których mowa w ust. 1, za niekompletne lub nieprawdziwe, zaś brakujące lub nieprawdziwe informacje mają zasadnicze znaczenie dla prawidłowego stosowania środków przewidzianych w art. 12, 15, 17, 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wypłacana pomoc jest proporcjonalnie zmniejszana o kwotę wyznaczaną przez właściwy organ w zależności od wagi popełnionego naruszenia, bez uszczerbku dla sankcji krajowych.

ROZDZIAŁ III

Obowiązki państw członkowskich dotyczące przekazywania informacji

Artykuł 19

Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną:

a) w odniesieniu do bieżącego roku winiarskiego:

- (i) najpóźniej do dnia 15 września szacunkową prognozowaną wielkość produkcji wina otrzymaną na ich terytorium;
- (ii) najpóźniej do dnia 30 listopada szacunki dostaw produktów winiarskich i wykorzystane ilości produktów winiarskich na ich terytorium;
- (iii) najpóźniej do dnia 15 kwietnia ostateczne wyniki deklaracji produkcji.

b) w odniesieniu do zakończonego roku winiarskiego:

- (i) najpóźniej do dnia 30 listopada zestawienie deklaracji zapasów na koniec roku winiarskiego;
- (ii) najpóźniej do dnia 15 grudnia tymczasowe rozliczenie poprzedniego roku winiarskiego;
- (iii) najpóźniej do dnia 15 marca ostateczne rozliczenie przedostatniego roku winiarskiego.

2. Rozliczenia należy przesłać do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (Eurostat).

Państwa członkowskie informują Komisję o wszystkich nowych ważnych faktach, które mogą istotnie zmienić oszacowanie dostępnych i wykorzystanych ilości na podstawie ostatecznych danych z zakończonych lat.

3. W celu odnotowywania zmian cen państwa członkowskie, w których produkcja w ramach wyrobu wina przekroczyła w ostatnich 5 latach średnio ponad 5 % całkowitej wspólnotowej produkcji wina, przekazują Komisji informacje dotyczące win, o których mowa w ust. 1 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008:

- a) najpóźniej do dnia 15 każdego miesiąca zestawienie cen dotyczących poprzedniego miesiąca; lub
- b) do dnia 1 sierpnia 2009 r. źródła informacji publicznych, które uważają za wiarygodne do odnotowywania cen.

Państwa członkowskie zapewniają Komisji prawo do publikacji danych zawartych w źródłach informacji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b).

Państwa członkowskie dokonują ograniczonego wyboru rynków do monitorowania, określając łącznie 8 najbardziej reprezentatywnych notowań cen win białych i czerwonych produkowanych na ich terytorium.

Ceny te dotyczą towarów bez opakowania od producenta i są wyrażone w euro za zawartość alkoholu na hektolitr lub za hektolitr.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 20

Przepisy ogólne

Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów państw członkowskich, które ustanawiają system deklaracji zbiorów, produkcji, obróbki, sprzedaży lub zapasów, przewidujący przekazywanie pełniejszych informacji, w szczególności ze względu na fakt, że dotyczy on szerszych kategorii podmiotów podlegających obowiązkowi składania deklaracji niż kategorie określone w art. 8, 9 i 11.

TYTUŁ III

**DOKUMENTY TOWARZYSZĄCE PRZEWOZOWI
PRODUKTÓW WINIARSKICH I REJESTRY, KTÓRE NALEŻY
PROWADZIĆ W SEKTORZE WINA**

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 21

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejszy tytuł ustanawia zasady stosowania art. 112 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do dokumentu towarzyszącego produktom sektora wina, o których mowa w części XII załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 92/12/EWG. Niniejszy tytuł określa:

a) zasady sporządzania dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich:

(i) w państwie członkowskim, o ile przewozowi nie towarzyszy dokument wymagany na podstawie przepisów wspólnotowych przyjętych na podstawie dyrektywy 92/12/EWG;

(ii) przy wywozie do kraju trzeciego;

(iii) w handlu wewnątrzspółnotowym:

— jeżeli przewozu dokonuje drobny producent zwolniony przez państwo członkowskie, w którym przewóz się rozpoczyna, z obowiązku sporządzania uproszczonego dokumentu towarzyszącego, lub

— jeżeli chodzi o przewóz produktu winiarskiego, który nie podlega podatkowi akcyzowemu;

b) dodatkowe przepisy dotyczące sporządzania:

(i) administracyjnego dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego używanego w jego zastępstwie;

(ii) uproszczonego dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego używanego w jego zastępstwie;

c) zasady poświadczania pochodzenia win o chronionej nazwie pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniu geograficznym (ChOG) w dokumentach towarzyszących przewozowi tych win.

2. Niniejszy tytuł określa ponadto zasady prowadzenia rejestru przychodu i rozchodu przez osoby znajdujące się w posiadaniu produktów winiarskich w związku z prowadzoną przez nie działalnością.

Artykuł 22

Definicje

Do celów niniejszego tytułu:

a) „producenci” oznaczają osoby fizyczne lub prawne albo grupy tych osób, które posiadają lub posiadały świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji i przetwarzają lub zlecają ich przetworzenie na wino;

b) „drobni producenci” oznaczają producentów, którzy produkują średnio mniej niż 1 000 hektolitrów wina rocznie;

c) „handlowcy detaliczni” oznaczają osoby fizyczne lub prawne albo grupy tych osób, które zawodowo prowadzą działalność gospodarczą obejmującą bezpośrednią sprzedaż konsumentom małych ilości określanych przez każde państwo członkowskie z uwzględnieniem szczególnych cech handlu i dystrybucji, z wyłączeniem osób lub grup, które użytkują piwnice wyposażone do składowania i, w odpowiednim przypadku, urządzenia do rozlewania win w znacznych ilościach lub które prowadzą obwoźną sprzedaż win przewożonych luzem;

d) „administracyjny dokument towarzyszący” oznacza dokument zgodny z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2719/92 ⁽²⁾;

e) „uproszczony dokument towarzyszący” oznacza dokument zgodny z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3649/92 ⁽³⁾;

f) „podmiot gospodarczy nieprzechowujący zapasów” oznacza osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które zawodowo prowadzą działalność polegającą na kupnie lub sprzedaży produktów winiarskich, ale nie dysponują obiektami do składowania takich produktów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 276 z 19.9.1992, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 369 z 18.12.1992, s. 17.

- g) „zamknięcie” oznacza sposób zamykania pojemników o nominalnej pojemności nie większej niż pięć litrów;
- h) „butelkowanie” oznacza umieszczanie danego produktu, do celów handlowych, w opakowaniach o pojemności nie większej niż 60 litrów;
- i) „butelkujący” oznacza osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które zajmują się butelkowaniem lub zlecają przeprowadzanie butelkowania w ich imieniu.

W celu stosowania akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie opierają się na średniej rocznej produkcji z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich. Państwa członkowskie mogą uznać, że producenci, którzy kupują świeże winogrona lub moszcz winogronowy do przetworzenia na wino, nie są drobnymi producentami.

ROZDZIAŁ II

Dokumenty towarzyszące przewozowi produktów winiarskich

Artykuł 23

Przedmiot

Niezależnie od ewentualnego stosowania procesów informatycznych osoby fizyczne lub prawne, grupy takich osób, w tym podmioty gospodarcze nieprzechowujące zapasów, których miejsce zamieszkania lub siedziba znajduje się na terytorium Wspólnoty, które przewożą produkt winiarski lub zlecają przewóz produktu winiarskiego, sporządzają na swoją odpowiedzialność dokument towarzyszący temu przewozowi, zwany dalej „dokumentem towarzyszącym”.

Artykuł 24

Uznawane dokumenty towarzyszące

1. Za dokumenty towarzyszące uznaje się:
 - a) w przypadku produktów podlegających formalnościom dotyczącym przemieszczania określonym w przepisach dyrektywy 92/12/EWG:
 - (i) w przypadku wprowadzania do obrotu z zawieszeniem podatku akcyzowego – administracyjny dokument towarzyszący lub dokument handlowy sporządzony zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2719/92;
 - (ii) w przypadku przemieszczania wewnątrzspółnotowego i dopuszczenia do spożycia w państwie członkowskim wysyłki – uproszczony dokument towarzyszący lub dokument handlowy sporządzony zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3649/92;
 - b) w przypadku produktów niepodlegających formalnościom dotyczącym przemieszczania, o których mowa w przepisach dyrektywy 92/12/EWG, w tym – w odpowiednim przypadku – wina produkowanego przez drobnych producentów – każdy dokument zawierający co

najmniej informacje wymienione w załączniku VI pkt C, a także informacje dodatkowe ewentualnie wymagane przez państwa członkowskie, sporządzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b):

- a) państwa członkowskie mogą postanowić w odniesieniu do przewozu produktów, który rozpoczyna się na ich terytorium, że dokument towarzyszący sporządza się zgodnie z wzorem określonym w załączniku VII;
- b) państwa członkowskie mogą postanowić w odniesieniu do przewozu produktów, który rozpoczyna się i kończy na ich terytorium, że dokument towarzyszący nie jest dzielony na rubryki i że wymagane informacje nie są numerowane w sposób określony we wzorze określonym w załączniku VII.

Artykuł 25

Zwolnienia

W drodze odstępstwa od art. 23 nie wymaga się żadnego dokumentu towarzyszącego:

- a) jeżeli chodzi o produkty winiarskie w pojemnikach o nominalnej pojemności powyżej 60 litrów:
 - (i) w przypadku przewozu winogron tłoczonych lub nie, lub moszczu winogronowego, dokonywanego przez samego producenta winogron w jego imieniu z jego własnej winnicy lub z innego zakładu, który do niego należy, jeżeli całkowita odległość do pokonania drogą nie przekracza 40 kilometrów i jeżeli przewóz ma miejsce:
 - w przypadku indywidualnego producenta – do zakładu produkcji wina należącego do tego producenta;
 - w przypadku producenta zrzeszonego w grupie – do zakładu produkcji wina należącego do tej grupy.
 - (ii) w przypadku przewozu winogron tłoczonych lub nie, dokonywanego przez producenta winogron lub w jego imieniu przez osobę trzecią, inną niż odbiorca z jego winnicy:
 - jeżeli przewóz odbywa się do zakładu produkcji wina odbiorcy znajdującego się w tej samej strefie uprawy winorośli, i
 - jeżeli całkowita odległość do pokonania nie przekracza 40 kilometrów; w wyjątkowych przypadkach właściwe organy mogą zwiększyć tę odległość do 70 kilometrów;
 - (iii) w przypadku przewozu octu winnego;

- (iv) o ile zezwala na to właściwy organ, w przypadku przewozu w obrębie tej samej jednostki administracyjnej szczebla lokalnego lub do bezpośredniego sąsiadującej jednostki administracyjnej szczebla lokalnego lub – jeżeli udzielone zostaje zezwolenie indywidualne – w przypadku przewozu w obrębie tej samej jednostki administracyjnej szczebla regionalnego, jeżeli produkt:
- jest przewożony między dwoma zakładami tego samego przedsiębiorstwa z zastrzeżeniem stosowania art. 38 ust. 2 lit. a), lub
 - nie zmienia właściciela, a przewozu dokonuje się na potrzeby produkcji wina, obróbki, składowania lub butelkowania;
- (v) w przypadku przewozu wyłoków winogronowych i drożdżowego osadu winiarskiego:
- do gorzelnii, jeżeli produktowi towarzyszy specyfikacja wysyłkowa wymagana przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym rozpoczyna się przewóz, lub
 - jeżeli przewozu dokonuje się w celu wycofania tych produktów pod nadzorem z procesu produkcji wina w zastosowaniu art. 22 rozporządzenia (WE) nr 55/2008;
- b) jeżeli chodzi o produkty w pojemnikach o nominalnej pojemności nie większej niż 60 litrów i z zastrzeżeniem przepisów dyrektywy 92/12/EWG:
- (i) w przypadku przewozu produktów w pojemnikach o nominalnej pojemności nie większej niż pięć litrów, etykietowanych, posiadających ponadto zamknięcie jednorazowego użycia, jeżeli całkowita przewożona ilość nie przekracza:
- 5 litrów w przypadku rektyfikowanego lub nierektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego,
 - 100 litrów w przypadku wszystkich innych produktów;
- (ii) w przypadku przewozu wina lub soku winogronowego przeznaczonego dla przedstawicielstw dyplomatycznych, konsulatów i podobnych instytucji w granicach przyznanych im zwolnień;
- (iii) w przypadku przewozu wina lub soku winogronowego:
- stanowiącego część majątku gospodarstwa domowego w ramach przeprowadzki i nieprzeznaczonego na sprzedaż,
- znajdującego się na pokładzie statków, samolotów lub pociągów z przeznaczeniem do spożycia;
- (iv) w przypadku przewozu częściowo sfermentowanego wina i moszczu winogronowego przez osoby prywatne z przeznaczeniem do bezpośredniego spożycia przez odbiorcę lub jego rodzinę, innego niż przewóz, o którym mowa w lit. a), jeżeli przewożona ilość nie przekracza 30 litrów;
- (v) w przypadku przewozu produktu przeznaczonego do przeprowadzania doświadczeń naukowych lub technicznych, jeżeli całkowita przewożona ilość nie przekracza jednego hektolitra;
- (vi) w przypadku przewozu próbek handlowych;
- (vii) w przypadku przewozu próbek z przeznaczeniem dla urzędowych służb lub laboratoriów.
- W wyjątkowych przypadkach właściwe organy mogą zwiększyć odległość 40 kilometrów określoną w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (i) do 70 kilometrów.
- W przypadku zwolnień z obowiązku posiadania jakichkolwiek dokumentów towarzyszących, o których mowa w lit. b) ppkt (i)–(v), wysyłający inni niż handlowcy detaliczni lub osoby prywatne zbywające okazjonalnie produkt innym osobom prywatnym muszą jednak być w stanie udowodnić w każdym momencie prawidłowość wszystkich adnotacji wymaganych w rejestrach, o których mowa w rozdziale III, lub w innych rejestrach określonych przez dane państwo członkowskie.

Artykuł 26

Sporządzanie dokumentu towarzyszącego

1. Uznaje się, że dokument towarzyszący jest należycie sporządzony, jeżeli zawiera informacje określone w załączniku VI.
2. Dokument towarzyszący może być wykorzystany wyłącznie do pojedynczego przewozu.
3. Dokumenty towarzyszące, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. b) i ust. 2, można sporządzać i wydawać w informatycznych systemach skomputeryzowanych w sposób określony przez właściwe organy państw członkowskich.

Treść dokumentów towarzyszących nie zmienia się bez względu na sposób ich sporządzania – na nośniku elektronicznym lub na papierze.

Artykuł 27

Stosowanie dokumentu towarzyszącego w wywozie

1. Jeżeli odbiorca ma siedzibę poza terytorium celnym Wspólnoty, oryginał dokumentu towarzyszącego i jedna kopia, w odpowiednim przypadku kopia 1 i 2, są przedstawiane na poparcie zgłoszenia wywozowego do właściwego urzędu celnego państwa członkowskiego wywozu. Urząd celny dopilnowuje, aby w zgłoszeniu wywozowym wskazano rodzaj, datę i numer przedstawionego dokumentu oraz aby w oryginale dokumentu towarzyszącego, jego kopii i w odpowiednim przypadku w dwóch kopiach dokumentu towarzyszącego wskazano rodzaj dokumentu, datę i numer zgłoszenia wywozowego.

Urząd celny w punkcie wyjścia z obszaru celnego Wspólnoty wprowadza jedną z adnotacji wymienionych w załączniku IX na obydwu wspomnianych wyżej kopiach i uwierzytelnia ją swoją pieczęcią. Wręcza opieczetowane kopie dokumentu, zawierające odpowiednią adnotację, eksporterowi lub jego przedstawicielowi. Eksporter lub jego przedstawiciel musi upewnić się, że jedna kopia towarzyszy wywozowemu produktowi.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, obejmują co najmniej rodzaj dokumentu, datę i numer dokumentu oraz – w odniesieniu do zgłoszenia wywozowego – nazwę i siedzibę organu właściwego do spraw wywozu.

3. Jeżeli produkt winiarski jest wywożony tymczasowo w ramach procedury uszlachetniania biernego w myśl rozporządzeń Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ i Komisji (EWG) nr 2454/93⁽²⁾ do kraju należącego do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) w celu składowania, dojrzewania lub rozlewania, oprócz dokumentu towarzyszącego sporządza się kartę informacyjną określoną w zaleceniu Rady Współpracy Celnej z dnia 3 grudnia 1963 r. W rubrykach zarezerwowanych na oznaczenie towarów karta zawiera oznaczenie zgodnie z przepisami wspólnotowymi i krajowymi oraz ilość przewożonego wina.

Informacje te pochodzą z oryginału dokumentu towarzyszącego przewozowi, na podstawie którego wino zostało przewiezione do urzędu celnego, który wydaje kartę informacyjną. Ponadto w karcie należy podać rodzaj, datę i numer wspomnianego wyżej dokumentu towarzyszącego wcześniej przewozowi.

W przypadku ponownego wprowadzenia na obszar celnym Wspólnoty produktów, o których mowa w akapicie pierwszym, karta informacyjna jest należycie wypełniona przez właściwy urząd celny EFTA. Dokument ten jest równoważny z dokumentem towarzyszącym w przypadku przewozu do urzędu celnego właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia

w Wspólnocie lub ze względu na miejsce dopuszczenia do spożycia, pod warunkiem że w rubryce zarezerwowanej na oznaczenie towarów dokument ten zawiera dane określone w akapicie pierwszym.

Właściwy urząd celny we Wspólnocie potwierdza kopię lub kserokopię tego dokumentu dostarczaną przez odbiorcę lub jego przedstawiciela i zwraca mu ją do celów stosowania niniejszego rozporządzenia.

4. W odniesieniu do win ChNP lub ChOG, wywożonych do kraju trzeciego i objętych dokumentem towarzyszącym przewozowi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dokument ten należy przedstawić na poparcie każdego innego dokumentu dowodowego w sposób wiarygodny dla właściwego organu podczas ich dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie, jeżeli nie chodzi ani o produkty spełniające warunki z ust. 3, ani o produkty zwracane, o których mowa w rozporządzeniach (EWG) nr 2913/92 i (EWG) nr 2454/93. O ile dokumenty dowodowe zostaną uznane za wiarygodne, właściwy urząd celny zatwierdza kopię lub kserokopię poświadczenia chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego dostarczoną przez odbiorcę lub jego przedstawiciela i zwraca mu ją do celów stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Przewóz produktów luzem

1. Jeżeli dokument towarzyszący jest sporządzony w celu towarzyszenia przewozowi produktu winiarskiego w pojemnikach o pojemności nominalnej przekraczającej 60 litrów, właściwy organ, którego nazwa i siedziba są wskazane w dokumencie towarzyszącym, nadaje mu numer referencyjny. Organem tym może być urząd kontroli podatkowej.

2. Numer referencyjny:

a) stanowi część ciągłej serii; i

b) jest wydrukowany na druku służącym do sporządzania dokumentu.

Warunek, o którym mowa w lit. b), może zostać pominięty w przypadku stosowania systemu komputerowego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, należycie wypełniony oryginał dokumentu towarzyszącego i jedną kopię zatwierdza się przed przewozem i przy każdym przewozie:

a) za pomocą pieczęci właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium rozpoczyna się przewóz; lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

b) przez wysyłającego za pomocą wymaganej pieczęci lub odcisku maszyny stemplującej zatwierdzonej przez właściwy organ, o którym mowa w lit. a).

4. Jeżeli stosowany jest urzędowy dokument towarzyszący lub dokument handlowy zgodny z rozporządzeniem (EWG) nr 2719/92 lub uproszczony dokument towarzyszący lub dokument handlowy zgodny z rozporządzeniem (EWG) nr 3649/92, kopie 1 i 2 są uprzednio zatwierdzane zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 3.

Artykuł 29

Przewóz ilości powyżej 60 litrów

W przypadku przewozu jednego z następujących produktów winiarskich luzem w ilości powyżej 60 litrów oprócz dokumentu wymaganego w odniesieniu do przedmiotowego przewozu wymagana jest również kopia zatwierdzona przez właściwy organ, są to:

- a) produkty pochodzące ze Wspólnoty:
 - (i) wino przeznaczone do przetworzenia na wina z ChNP;
 - (ii) częściowo sfermentowany moszcz winogronowy;
 - (iii) zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowanego lub nie;
 - (iv) świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną poprzez dodanie alkoholu;
 - (v) sok winogronowy;
 - (vi) zagęszczony sok winogronowy;
- b) produkty niepochodzące ze Wspólnoty:
 - (i) świeże winogrona, z wyłączeniem winogron stołowych;
 - (ii) moszcz winogronowy;
 - (iii) zagęszczony moszcz winogronowy;
 - (iv) częściowo sfermentowany moszcz winogronowy;
 - (v) zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany lub nie;
 - (vi) świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną poprzez dodanie alkoholu;
 - (vii) sok winogronowy;

(viii) zagęszczony sok winogronowy;

(ix) wino likierowe przeznaczone do wytwarzania produktów innych niż produkty objęte kodem CN 2204.

Akapit pierwszy ma również zastosowanie do następujących produktów bez względu na ich pochodzenie i przewożoną ilość, bez uszczerbku dla zwolnień przewidzianych w art. 25:

- a) drożdżowy osad winiarski;
- b) wyłoki winogronowe przeznaczone do gorzelnii lub innego przemysłowego zakładu przetwórczego;
- c) piquette;
- d) wino wzmocnione do destylacji;
- e) wino pochodzące z odmian winorośli niewymienionych jako odmiany winorośli do produkcji wina w klasyfikacji sporządzonej przez państwa członkowskie w zastosowaniu art. 24 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do jednostki administracyjnej, w której winogrona zostały zebrane;
- f) produkty, które nie mogą być oferowane lub dostarczane do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

Wysyłający przekazuje organowi właściwemu dla miejsca załadunku zatwierdzoną kopię, o której mowa w akapicie pierwszym, w sposób jak najszybszy, lecz nie później niż pierwszego dnia roboczego po dniu, w którym towary opuściły miejsce załadunku. Organ ten przekazuje kopię organowi właściwemu dla miejsca wyładunku w sposób jak najszybszy, lecz nie później niż pierwszego dnia roboczego po jej wydaniu lub wystawieniu, jeżeli sporządza ją ten organ.

Artykuł 30

Przewóz produktu pochodzącego z kraju trzeciego i dopuszczonego do swobodnego obrotu

W przypadku każdego przewozu na terytorium celnym Wspólnoty produktów pochodzących z kraju trzeciego i dopuszczonych do swobodnego obrotu dokument towarzyszący obejmuje:

- a) numer dokumentu VI 1 sporządzony zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 555/2008;

- b) datę sporządzenia dokumentu;
- c) nazwę i siedzibę organu kraju trzeciego, który sporządził dokument lub upoważnił producenta do jego sporządzenia.

pieczęci, wpisanie daty i podpis osoby odpowiedzialnej stosownie do danego przypadku:

Artykuł 31

Poświadczenie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego

1. Dokument towarzyszący jest równoważny z poświadczeniem chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, jeżeli jest należycie sporządzony:

- a) przez wysyłającego, który sam jest producentem przewożonego wina i który nie sprzedaje lub nie kupuje produktów winiarskich uzyskanych z winogron zebranych w regionach innych niż regiony, których nazw używa do oznaczania win pochodzących z jego własnej produkcji;

— na kopiach 1 i 2 w przypadku stosowania wzoru, o którym mowa w ppkt (i) tiret pierwsze lub drugie, lub

— na oryginale dokumentu towarzyszącego i na kopii w przypadku stosowania wzoru, o którym mowa w ppkt (i) tiret trzecie i czwarte;

- b) przez wysyłającego nieobjętego przepisami lit. a), jeżeli właściwy organ potwierdził prawidłowość informacji w dokumencie towarzyszącym na podstawie informacji zawartych w dokumentach towarzyszących poprzednim przewozom danego produktu;

(iv) właściwy organ nadał numer referencyjny dokumentu towarzyszącego;

(v) w przypadku wysyłki z państwa członkowskiego, które nie jest państwem członkowskim produkcji, jeżeli zawiera:

- c) w zastosowaniu art. 33 ust. 1, jeżeli spełnione są następujące warunki:

— numer referencyjny,

— datę sporządzenia dokumentu,

- (i) dokument towarzyszący jest sporządzony zgodnie z ustalonym wzorem:

— nazwę i siedzibę właściwego organu wskazanego w dokumentach, na podstawie których był produkt przewożony przed ponowną wysyłką i w których poświadczono nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

— administracyjnego dokumentu towarzyszącego, lub

— uproszczonego dokumentu towarzyszącego, lub

— dokumentu towarzyszącego, którego wzór znajduje się w załączniku VII, lub

— dokumentu, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lit. b);

- (ii) w odpowiednim miejscu dokumentu towarzyszącego zawarte są następujące adnotacje:

— w przypadku win ChNP: „Niniejszy dokument jest równoważny z poświadczeniem chronionej nazwy pochodzenia win w nim wymienionych”,

— w przypadku win ChOG: „Niniejszy dokument jest równoważny z poświadczeniem chronionego oznaczenia geograficznego win w nim wymienionych”;

- (iii) adnotacje, o których mowa w ppkt (ii), są uwierzytelnione przez właściwy organ poprzez przystawienie jego

2. Państwo członkowskie może wprowadzić obowiązek poświadczania chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego win wyprodukowanych na jego terytorium.

3. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego mogą zezwolić wysyłającym spełniającym warunki określone w ust. 4 na samodzielne wpisanie lub uprzednie nadrukowanie informacji dotyczących poświadczania chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego na dokumencie towarzyszącym, pod warunkiem że:

- a) adnotacje zostały uprzednio uwierzytelnione przez właściwy organ za pomocą pieczęci, podpisu osoby odpowiedzialnej i daty; lub

- b) adnotacje zostały uwierzytelnione przez samych wysyłających specjalną pieczęcią dopuszczoną przez właściwe organy i zgodną z wzorem znajdującym się w załączniku VIII; pieczęć może być wcześniej nadrukowana na formularzach, jeżeli druk zostanie wykonany przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, jest przyznawane wyłącznie wysyłającym, którzy regularnie wysyłają wina z chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, jeżeli po złożeniu pierwszego wniosku sprawdzono, że rejestry przychodu i rozchodu są prowadzone zgodnie z rozdziałem III i umożliwiają kontrolę prawidłowości adnotacji znajdujących się w dokumentach.

Właściwe organy mogą odmówić zezwolenia wysyłającym, którzy nie dają gwarancji uznanych za celowe. Mogą odwołać zezwolenie, w szczególności gdy wysyłający nie spełniają warunków określonych w akapicie pierwszym lub nie dają wymaganych gwarancji.

5. Wysyłający, którym przyznaje się zezwolenie określone w ust. 3, mają obowiązek podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nadzoru nad specjalną pieczęcią lub formularzami z odciskiem pieczęci właściwego organu lub odciskiem specjalnej pieczęci.

6. W handlu z krajami trzecimi wyłącznie dokumenty towarzyszące sporządzone zgodnie z ust. 1 przy wywozie z państwa członkowskiego produkcji poświadczają w przypadku win ChNP lub ChOG zgodność chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego z mającymi zastosowanie przepisami wspólnotowymi i krajowymi. W przypadku wywozu z państwa członkowskiego, które nie jest państwem członkowskim produkcji, dokument towarzyszący sporządzony zgodnie z ust. 1, na podstawie którego produkt jest wywożony, jest równoważny z poświadczeniem chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, jeżeli zawiera:

a) numer referencyjny;

b) datę sporządzenia dokumentu;

c) nazwę i siedzibę organu, o którym mowa w ust. 1, wskazanego w dokumentach, na podstawie których produkt był przewożony przed wywozem i w których poświadczono chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

7. Dokument towarzyszący jest równoważny z poświadczeniem nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego kraju trzeciego w przypadku wina importowanego, jeżeli dokument ten jest sporządzony zgodnie z niniejszym artykułem przy użyciu wzorów, o których mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (i).

Artykuł 32

Odrzucenie przez odbiorcę

Jeżeli odbiorca odrzuca część lub całość produktu przewożonego na podstawie dokumentu towarzyszącego, na odwrocie dokumentu umieszcza adnotację „produkt odrzucony przez odbiorcę” oraz datę i podpis oraz w odpowiednim przypadku uzupełnia je, podając ilości odrzuconego produktu w litrach lub kilogramach.

W takim przypadku dany produkt może zostać odesłany do wysyłającego na podstawie tego samego dokumentu towarzyszącego przewoźowi lub zatrzymany w pomieszczeniach przewoźnika do czasu sporządzenia nowego dokumentu towarzyszącego produktowi podczas wysyłki zwrotnej.

Artykuł 33

Przewóz dokonywany przez wysyłającego, który dopuścił się poważnego naruszenia przepisów

1. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że osoba fizyczna lub prawna lub grupa takich osób, która przewozi produkt winiarski lub zleca przewóz produktu winiarskiego, dopuściła się poważnego naruszenia przepisów wspólnotowych dotyczących sektora wina lub przepisów krajowych przyjętych w wykonaniu tych przepisów wspólnotowych, lub jeżeli wspomniany organ ma uzasadnione podejrzenie takiego naruszenia, może nakazać wysyłającemu sporządzenie dokumentu towarzyszącego i wystąpienie z wnioskiem o jego zatwierdzenie przez właściwy organ.

Przyznanie zatwierdzenia może być powiązane z przestrzeganiem warunków przyszłego wykorzystania produktu. Zatwierdzenie zawiera pieczęć, podpis kierownika właściwego organu i datę.

2. Ustęp 1 ma również zastosowanie do przewozu produktów, których warunki produkcji lub skład nie są zgodne z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi.

Artykuł 34

Przewóz nielegalny

1. Jeżeli stwierdza się, że przewóz objęty wymogiem dokumentu towarzyszącego odbywa się bez tego dokumentu lub na podstawie dokumentu zawierającego nieprawdziwe, błędne lub niekompletne informacje, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym stwierdzono ten fakt, lub jakkolwiek inna służba odpowiedzialna za kontrolę przestrzegania przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących sektora wina podejmuje odpowiednie środki:

a) w celu uregulowania tego przewozu poprzez skorygowanie istotnych błędów albo poprzez sporządzenie nowego dokumentu;

- b) w odpowiednim przypadku – w celu nałożenia sankcji za stwierdzoną nieprawidłowość proporcjonalnie do jej wagi, w szczególności przez zastosowanie przepisów art. 33 ust. 1.

Właściwy organ lub służba, o której mowa w akapicie pierwszym, pieczętuje dokumenty poprawione lub sporządzone na podstawie tego przepisu. Uregulowanie nieprawidłowości nie może opóźniać danego przewozu o czas dłuższy niż jest to bezwzględnie konieczne.

W przypadku poważnych lub powtarzających się nieprawidłowości organ właściwy miejscowo dla miejsca wyładunku powiadamia organ właściwy dla miejsca wysyłki. Jeżeli chodzi o przewóz wspólnotowy, informacja ta jest przekazywana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 555/2008.

2. Jeżeli uregulowanie przewozu w rozumieniu ust. 1 akapit pierwszy jest niemożliwe, właściwy organ lub służba, które stwierdziły nieprawidłowość, wstrzymuje przewóz. Informują wysyłającego o wstrzymaniu przewozu i o grożących konsekwencjach. Środki te mogą obejmować zakaz wprowadzania produktu do obrotu.

Artykuł 35

Nieprzewidziane okoliczności lub działanie siły wyższej

Jeżeli w trakcie przewozu z powodu nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej ma miejsce podział ładunku na części albo utrata części lub całości ładunku objętego wymogiem dokumentu towarzyszącego, przewoźnik występuje do organu właściwego ze względu na miejsce nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej o sporządzenie oświadczenia o stanie faktycznym.

W miarę możliwości przewoźnik powiadamia również właściwy organ znajdujący się najbliżej miejsca nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej, aby podjął on środki niezbędne do uregulowania danego przewozu.

ROZDZIAŁ III

Rejestry

Artykuł 36

Przedmiot

1. Osoba fizyczna lub prawna lub grupa takich osób, które przechowują produkty winiarskie, niezależnie od tego, czy do celów zawodowych czy handlowych, podlegają obowiązkowi prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu tych produktów, zwanych dalej „rejestrami”.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że podmioty gospodarcze nieposiadające magazynów podlegają obowiązkowi prowadzenia rejestrów zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi przez te państwa.

3. Osoby podlegające obowiązkowi prowadzenia rejestrów odnotowują przyjęcie i wydanie każdej partii produktów,

o których mowa w ust. 1, w ich obiektach oraz przeprowadzone operacje, o których mowa w art. 41 ust. 1. Osoby te muszą również być w stanie przedstawić w odniesieniu do każdego wpisu w rejestrze dotyczącego przyjęcia i wydania produktów dokument, który towarzyszył odpowiedniemu przewozowi, lub jakiegokolwiek inny dokument potwierdzający, w szczególności dokument handlowy.

Artykuł 37

Zwolnienia

1. Obowiązki prowadzenia rejestrów nie podlegają:

a) handlowcy detaliczni;

b) sprzedawcy napojów do spożycia wyłącznie na miejscu;

2. Wpisy do rejestru nie są wymagane w przypadku octu winnego.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osoby fizyczne i prawne oraz grupy osób, które przechowują lub wystawiają na sprzedaż wyłącznie produkty winiarskie w małych pojemnikach, spełniających wymogi dotyczące prezentacji określone w art. 25 lit. b) ppkt (i), nie podlegają obowiązkowi prowadzenia rejestrów, pod warunkiem że przyjęcie, wydanie i stan zapasów mogą być skontrolowane w każdym czasie na podstawie innych dokumentów, w szczególności dokumentów handlowych stosowanych do celów rachunkowości.

Artykuł 38

Utworzenie rejestrów

1. Rejestry:

a) są prowadzone w systemie skomputeryzowanym zgodnie z zasadami przyjętymi przez właściwe organy państw członkowskich; treść elektronicznych rejestrów musi być taka sama jak treść rejestrów w wersji papierowej;

b) albo składają się ze stałych kolejno ponumerowanych arkuszy;

c) albo składają się z odpowiednich elementów nowoczesnego systemu rachunkowości zatwierdzonego przez właściwe organy, pod warunkiem że dane, które powinny znajdować się w rejestrach, występują w tych elementach.

Państwa członkowskie mogą jednak postanowić, że:

a) rejestry prowadzone przez podmioty gospodarcze nieprowadzące żadnych operacji, o których mowa w art. 41 ust. 1, ani nieprowadzące żadnych praktyk enologicznych składają się z wszystkich dokumentów towarzyszących;

b) rejestry prowadzone przez producentów składają się z adnotacji na odwrotnej stronie deklaracji zbioru, produkcji lub zapasów określonych w tytule II lub w załączniku do tych deklaracji.

2. Rejestry prowadzone są odrębnie dla każdego przedsiębiorstwa w miejscu, w którym przechowywane są produkty.

Właściwe organy mogą jednak – pod warunkiem że przyjęcie, wydanie oraz stan zapasów mogą być skontrolowane w każdym czasie w miejscu przechowywania produktów na podstawie innych dokumentów potwierdzających – zezwolić, w odpowiednim przypadku udzielając instrukcji:

- a) na przechowywanie rejestrów w siedzibie przedsiębiorstwa, jeżeli produkty są przechowywane w różnych magazynach należących do tego samego przedsiębiorstwa i znajdujących się w tej samej jednostce administracyjnej szczebla lokalnego lub jednostce położonej w jej bezpośrednim sąsiedztwie;
- b) na powierzenie prowadzenia rejestrów wyspecjalizowanemu przedsiębiorstwu.

Jeżeli sklepy detaliczne prowadzące sprzedaż bezpośrednią konsumentowi końcowemu należą do tego samego przedsiębiorstwa i są zaopatrywane przez co najmniej jeden magazyn centralny również należący do tego przedsiębiorstwa, wówczas magazyny centralne, nie naruszając przepisów art. 37 ust. 3, podlegają obowiązkowi prowadzenia rejestrów; dostawy do wyżej wymienionych sklepów detalicznych zapisywane są w tych rejestrach jako wydanie.

Artykuł 39

Produkty wpisywane do rejestrów

1. W odniesieniu do produktów wpisywanych do rejestrów prowadzi się osobne rachunki dla:
 - a) każdej kategorii wymienionej w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
 - b) każdego wina z ChNP i produktów przeznaczonych do przetworzenia na takie wino;
 - c) każdego wina z ChOG i produktów przeznaczonych do przetworzenia na takie wino;
 - d) każdego wina szczepowego bez ChNP/ChOG i produktów przeznaczonych do przetworzenia na takie wino.

Wina z ChNP różnego pochodzenia, umieszczone w pojemnikach o pojemności nie większej niż 60 litrów i etykietowane zgodnie z przepisami wspólnotowymi, nabywane od osób trzecich i przechowywane w celu sprzedaży, mogą być zapisywane na tym samym koncie, pod warunkiem że właściwy organ lub służba lub instytucja upoważniona przez ten organ wyraziły zgodę i że wpisy przyjęcia i wydania

każdego wina z ChNP występują są w nim odrębnie; znajduje to również zastosowanie do win ChOG.

Utratę prawa do stosowania chronionej nazwy pochodzenia i chronionego oznaczenia geograficznego należy wpisać do rejestrów.

2. Państwa członkowskie określają sposób uwzględniania w rejestrach:

- a) spożycia przez producenta i jego rodzinę;
- b) ewentualnych przypadkowych zmian objętości produktów.

Artykuł 40

Informacje podawane w rejestrach

1. W odniesieniu do każdego przyjęcia i wydania produktów w rejestrze podaje się:

- a) numer kontrolny produktu, jeżeli taki numer jest wymagany na mocy przepisów wspólnotowych lub krajowych;
- b) datę przeprowadzenia czynności;
- c) rzeczywistą ilość przyjętą lub wydaną;
- d) przedmiotowy produkt, oznaczony zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami wspólnotowymi lub krajowymi;
- e) odniesienie do dokumentu, który towarzyszy lub towarzyszył danemu przewozowi.

2. W przypadku win, o których mowa w ust. 1–9, 15 i 16 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008, oznaczenie w rejestrach prowadzonych przez podmioty gospodarcze zawiera nieobowiązkowe informacje, o których mowa w art. 60 wspomnianego rozporządzenia, o ile są one umieszczone na etykietach lub ich umieszczenie na etykietach jest przewidziane.

Nieobowiązkowe informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać zastąpione w rejestrach prowadzonych przez osoby inne niż producenci numerem dokumentu towarzyszącego i datą jego wystawienia.

3. Pojemniki do przechowywania produktów, o których mowa w ust. 2, są zidentyfikowane w rejestrach wraz ze wskazaniem ich nominalnej objętości. Ponadto na pojemnikach tych umieszcza się informacje określone w tym celu przez państwa członkowskie i umożliwiające instytucjom odpowiedzialnym za kontrolę identyfikację ich zawartości przy użyciu rejestrów lub zastępujących je dokumentów.

W przypadku pojemników o pojemności nie większej niż 600 litrów, wypełnionych tym samym produktem i składowanych razem w ramach tej samej partii, oznaczenie pojemników w rejestrach może jednak być zastąpione przez oznaczenie całej partii, pod warunkiem że partia ta jest wyraźnie oddzielona od pozostałych.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 31 ust. 6, odniesienie do dokumentu, na podstawie którego produkt był wcześniej przewożony, wpisuje się w rejestrze po stronie rozchodu.

Artykuł 41

Czynności wskazywane w rejestrach

1. W rejestrach wskazuje się następujące czynności:

- a) zwiększenie zawartości alkoholu;
- b) zakwaszanie;
- c) odkwaszenie;
- d) słodzenie;
- e) mieszanie;
- f) butelkowanie;
- g) destylację;
- h) produkcję wina musującego każdej kategorii; wina półmusującego i wina półmusującego gazowanego;
- i) produkcję wina likierowego;
- j) produkcję zagęszczonego moszczu winogronowego; rektyfikowanego lub nie;
- k) stosowanie węgla do celów enologicznych;
- l) stosowanie żelazocyjanku potasu;
- m) wzmacnianie wina do destylacji;
- n) inne procesy polegające na dodaniu alkoholu;
- o) przetworzenie na produkt innej kategorii; w szczególności na wino aromatyzowane;

- p) stosowanie elektrodializy lub procesu obróbki jonowymiennnej dla zapewnienia winowej stabilizacji w winie;
- q) dodanie dimetylodiwęglanu (DMDC) do wina;
- r) użycie kawałków drewna dębowego w procesie wytwarzania wina;
- s) częściowa dealkoholizacja wina;
- t) eksperymentalne stosowanie nowych praktyk enologicznych, włącznie z odpowiednim odniesieniem do zezwolenia wydanego przez zainteresowane państwo członkowskie;
- u) dodanie dwutlenku siarki, wodosiarczanu potasu lub disiarczanu potasu.

Jeżeli przedsiębiorstwo uzyskało zgodę na prowadzenie uproszczonych rejestrów, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. c), właściwy organ może przyjąć duplikaty deklaracji, o których mowa w załączniku V część D ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jako równoważne wpisom do rejestrów dotyczącym czynności zwiększania zawartości alkoholu, zakwaszania i odkwaszania.

2. W przypadku każdej z czynności, o której mowa w ust. 1, rejestry inne niż rejestry, o których mowa w art. 42, wskazują:

- a) przeprowadzoną czynność i jej datę;
- b) rodzaj i ilość użytych produktów;
- c) ilość produktu otrzymanego w wyniku tej czynności, w tym alkohol uzyskany w wyniku częściowej dealkoholizacji;
- d) ilość produktu użytego do zwiększenia zawartości alkoholu, zakwaszenia i odkwaszenia, słodzenia i wzmocnienia do destylacji;
- e) oznaczenie produktów przed i po danej czynności zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami wspólnotowymi i krajowymi;
- f) oznaczenia umieszczone na pojemnikach, w których produkty wpisane do rejestrów były umieszczone przed czynnością oraz w których umieszczono je po tej czynności;

g) w przypadku butelkowania – liczbę napełnionych butelek i ich zawartość;

h) w przypadku butelkowania na zlecenie – nazwę i adres podmiotu butelkującego.

Jeżeli produkt zmienia kategorię w wyniku przetworzenia, które nie jest skutkiem czynności, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, w szczególności w przypadku fermentacji moszczu winogronowego, w rejestrze odnotowuje się ilości i rodzaj produktu uzyskanego po przetworzeniu.

Artykuł 42

Rejestry win musujących i win likierowych

1. W przypadku produkcji wina musującego rejestry wskazują dla każdego przygotowanego cuvée:

- a) datę przygotowania;
- b) datę butelkowania w przypadku wszystkich kategorii gatunkowych win musujących;
- c) objętość cuvée oraz wskazanie każdego składnika cuvée, jego objętości oraz rzeczywistej oraz potencjalnej zawartości alkoholu;
- d) objętość użytego tirage liqueur;
- e) objętość expedition liqueur;
- f) liczbę otrzymanych butelek z określeniem w odpowiednim przypadku rodzaju wina musującego, przy zastosowaniu terminu związanego z zawartością cukru resztkowego, o ile termin ten jest umieszczony na etykiecie.

2. W przypadku produkcji wina likierowego rejestry wskazują w odniesieniu do każdej przygotowywanej partii:

- a) datę dodania produktów, o których mowa w ust. 3 lit. e) i f) załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
- b) rodzaj i ilość dodanego produktu.

Artykuł 43

Odrębne rejestry lub rachunki

1. Prowadzący rejestry podlegają obowiązkowi prowadzenia odrębnych rejestrów lub rachunków w odniesieniu do przyjęcia i wydania następujących produktów przechowywanych przez

nich niezależnie od ich przeznaczenia, włącznie z wykorzystaniem na terenie ich własnych obiektów:

- a) sacharoza;
- b) zagęszczony moszcz winogronowy;
- c) rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy;
- d) produkty używane do zakwaszania;
- e) produkty używane do odkwaszania;
- f) destylat uzyskany z wina.

Prowadzenie odrębnych rejestrów lub rachunków nie zwalnia ze składania deklaracji, o których mowa w załączniku V część D ust. 4 do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. Odrębne rejestry lub rachunki, o których mowa w ust. 1, wskazują oddzielnie dla każdego produktu:

- a) w przypadku przyjęcia:
 - (i) nazwisko lub nazwę i adres dostawcy z odniesieniem, w odpowiednim przypadku, do dokumentu, który towarzyszył przewozowi produktu;
 - (ii) ilość produktu;
 - (iii) datę przyjęcia;
- b) w przypadku wydania:
 - (i) ilość produktu;
 - (ii) datę użycia lub wydania;
 - (iii) w odpowiednim przypadku nazwisko lub nazwę i adres odbiorcy.

Artykuł 44

Ubytki

Państwa członkowskie ustalają maksymalny dopuszczalny odsetek ubytków wynikających z parowania w trakcie składowania, różnych czynności lub zmian kategorii produktu.

Prowadzący rejestry informuje na piśmie organ właściwy miejscowo w terminie określonym przez państwa członkowskie, jeżeli rzeczywiste ubytki przekraczają:

a) w trakcie przewozu – zakres tolerancji określony w załączniku VI część B pkt 1.3; oraz

b) w przypadkach wskazanych w akapicie pierwszym – maksymalny odsetek ustalony przez państwa członkowskie.

Właściwy organ, o którym mowa w akapicie drugim, podejmuje niezbędne środki.

Artykuł 45

Terminy wpisów w rejestrach

1. Wpisy w odrębnych rejestrach lub rachunkach:

a) o których mowa w art. 39, 40 i 44 – są dokonywane w przypadku przyjęcia nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu przyjęcia, a w przypadku wydania nie później niż trzeciego dnia roboczego następującego po dniu wysyłki;

b) o których mowa w art. 41 – są dokonywane nie później niż pierwszego dnia roboczego następującego po dniu danej czynności, a w przypadku wzmacniania – tego samego dnia;

c) o których mowa w art. 43 – są dokonywane w przypadku przyjęcia i wydania nie później niż następnego dnia roboczego po dniu przyjęcia lub wysyłki, a w przypadku użycia – w dniu użycia.

Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na dłuższe terminy nieprzekraczające 30 dni, w szczególności w przypadku stosowania skomputeryzowanej ewidencji zapasów, pod warunkiem że zachowana jest w każdym czasie możliwość kontroli przyjęcia, wydania i czynności, o których mowa w art. 41, na podstawie innych dokumentów potwierdzających, o ile dokumenty te są uznane za wiarygodne przez właściwy organ, służbę lub instytucję upoważnioną przez ten organ.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 akapit pierwszy i z zastrzeżeniem przepisów przyjętych przez państwa członkowskie na mocy art. 47 ust. 1 lit. j) i k) wysyłki tego samego produktu mogą być przedmiotem zapisów miesięcznych w rejestrze wydania, jeżeli produkt jest umieszczony wyłącznie w pojemnikach, o których mowa w art. 25 lit. b) ppkt (i).

Artykuł 46

Zamknięcie rejestrów

Raz w roku, w terminie, który może zostać ustalony przez państwa członkowskie, rejestry przychodu i rozchodu produktów muszą zostać zamknięte (rozliczenie roczne). W ramach rozliczenia rocznego należy przeprowadzić inwentaryzację zapasów. Istniejące zapasy muszą zostać wpisane jako przyjęcie w rejestrze pod datą następującą po sporządzeniu rozliczenia rocznego. Jeżeli rozliczenie roczne wykazuje różnice między zapasami teoretycznymi a rzeczywistymi, należy to odnotować w zamkniętych księgach.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy wspólne dla rozdziałów II i III

Artykuł 47

Przepisy ogólne i przejściowe

1. Państwa członkowskie mogą:

a) wprowadzić obowiązek prowadzenia ewidencji zapasów dla zamknięć stosowanych do umieszczania produktów w pojemnikach o nominalnej pojemności nie większej niż pięć litrów, o których mowa w art. 25 lit. b) ppkt (i), które są sprzedawane na ich terytorium, oraz umieszczania na nich szczególnych adnotacji;

b) wymagać dodatkowych informacji w dokumentach towarzyszących przewozowi produktów winiarskich wyprodukowanych na ich terytorium, o ile takie informacje są niezbędne do kontroli;

c) określić, o ile jest to uzasadnione stosowaniem skomputeryzowanego systemu ewidencji zapasów, miejsce wpisywania niektórych obowiązkowych informacji w dokumentach towarzyszących przewozowi produktów winiarskich, który rozpoczyna się na ich terytorium, pod warunkiem że układ graficzny wzorów, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. c) ppkt (i) pozostaje niezmienny;

d) zezwolić w odniesieniu do przewozu rozpoczynającego i kończącego się na ich terytorium, bez przewozu przez terytorium innego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego i w okresie przejściowym upływającym w dniu 31 lipca 2015 r., na zastąpienie informacji dotyczącej gęstości moszczu winogronowego informacją dotyczącą gęstości wyrażoną w stopniach Oechslego;

e) postanowić w odniesieniu do dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich sporządzonych na ich terytorium, że dzień rozpoczęcia przewozu musi być uzupełniony godziną rozpoczęcia przewozu;

f) postanowić w uzupełnieniu art. 25 lit. a) ppkt (i), że nie wymaga się żadnego dokumentu towarzyszącego w przypadku przewozu winogron wyłoczonych lub niewyłoczonych lub moszczu winogronowego przez producenta będącego członkiem grupy producentów, który wyprodukował winogrona lub moszcz winogronowy sam lub w ramach grupy producentów mającej dany produkt w posiadaniu, lub w przypadku przewozu tych produktów w imieniu producenta lub grupy producentów do punktu skupu lub do zakładów produkcji wina tej grupy, pod warunkiem że taki przewóz rozpoczyna i kończy się w tej samej strefie uprawy winorośli oraz jeżeli dany produkt jest przeznaczony do przetworzenia na wino z ChNP w obrębie danego określonego regionu, z uwzględnieniem obszaru bezpośrednio przylegającego;

- g) postanowić, określając sposób użycia kopii, że:
- (i) wysyłający sporządza jedną lub więcej kopii dokumentu towarzyszącego przewozowi rozpoczynającemu się na ich terytorium;
 - (ii) odbiorca sporządza jedną lub więcej kopii dokumentu towarzyszącego przewozowi rozpoczynającemu się w innym państwie członkowskim lub w kraju trzecim i kończącemu się na ich terytorium;
- h) postanowić, że odstępstwo określone w art. 25 lit. a) ppkt (ii), dotyczące zwolnienia z obowiązku stosowania dokumentu towarzyszącego w odniesieniu do niektórych przewozów winogron, nie może być stosowane do przewozu rozpoczynającego i kończącego się na ich terytorium;
- i) postanowić w odniesieniu do przewozu, o którym mowa w art. 29, rozpoczynającego się na ich terytorium i kończącego się na terytorium innego państwa członkowskiego, że wysyłający wraz z kopiami sporządzonymi w zastosowaniu tego artykułu przekazuje nazwę i adres właściwego organu miejsca rozładunku;
- j) zezwolić na dostosowanie istniejących rejestrów oraz ustanowić dodatkowe zasady lub bardziej rygorystyczne wymagania dotyczące prowadzenia i kontroli rejestrów;
- k) postanowić, w przypadku stosowania art. 33 ust. 1, że właściwy organ może sam prowadzić rejestry lub powierzyć ich prowadzenie służbie lub instytucji upoważnionej w tym celu.

W przypadku, o którym mowa w lit. j), państwa członkowskie mogą w szczególności nakazać prowadzenie oddzielnych rachunków w rejestrach dla określonych przez nie produktów lub oddzielnych rejestrów dla niektórych kategorii produktów lub dla niektórych czynności, o których mowa w art. 41 ust. 1.

2. Bez uszczerbku dla dyrektywy 92/12/EWG państwa członkowskie nie mogą zakazać lub utrudniać przemieszczania produktów umieszczonych w pojemnikach o nominalnej pojemności nie większej niż 5 litrów, o których mowa w art. 25 lit. b) ppkt (i), z powodów związanych z używanymi zamknięciami.

W odniesieniu do produktów pakowanych na ich własnym terytorium państwa członkowskie mogą jednak zakazać stosowania niektórych zamknięć lub rodzajów opakowań lub uzależnić stosowanie takich zamknięć od spełnienia pewnych warunków.

Artykuł 48

Przechowywanie dokumentów towarzyszących i rejestrów

1. Bez uszczerbku dla innych bardziej surowych przepisów, przyjętych przez państwa członkowskie w celu stosowania ich

ustawodawstwa lub procedur krajowych ustanowionych dla innych celów, dokumenty towarzyszące oraz przewidziane kopie muszą być przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.

2. Rejestry i dokumenty dotyczące czynności w nich opisanych muszą być przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat od zamknięcia rachunków w nich zawartych. Jeżeli w rejestrze pozostaje co najmniej jeden niezamknięty rachunek dotyczący nieznaczných ilości wina, rachunki takie mogą zostać przeniesione do następnego rejestru, przy czym w pierwotnym rejestrze wpisana zostaje adnotacja o takim przeniesieniu. W takim przypadku okres pięciu lat, o którym mowa w akapicie pierwszym, rozpoczyna się w dniu przeniesienia.

Artykuł 49

Przekazywanie informacji

1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji:
 - a) nazwę i adres właściwego organu lub właściwych organów do wykonania niniejszego tytułu;
 - b) w odpowiednim przypadku nazwę i adres służb lub instytucji upoważnionych przez właściwy organ do wykonania niniejszego tytułu.
2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informację:
 - a) o późniejszych zmianach dotyczących właściwych organów i służb lub instytucji, o których mowa w ust. 1;
 - b) o środkach, które podjęło w celu wykonania niniejszego tytułu, o ile środki te mają szczególne znaczenie dla współpracy między państwami członkowskimi, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 555/2008.
3. Komisja sporządza i aktualizuje wykaz nazw i adresów właściwych organów lub w odpowiednich przypadkach upoważnionych służb lub instytucji w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie. Komisja publikuje ten wykaz w Internecie.

TYTUL IV

PRZEPISY OGÓLNE I KONCOWE

Artykuł 50

Przekazywanie informacji

1. Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki umożliwiające im przestrzeganie terminów przekazywania informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Państwa członkowskie przechowują informacje zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez co najmniej pięć lat winiarskich następujących po roku, w którym zostały one zarejestrowane.

3. Przekazywanie informacji wymaganych w niniejszym rozporządzeniu nie narusza obowiązków spoczywających na państwach członkowskich w zastosowaniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 357/79 w sprawie badań statystycznych dotyczących obszarów uprawy winorośli.

Artykuł 51

Oczywiste błędy

Wszelkie informacje lub wnioski przedkładane państwu członkowskiemu na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać skorygowane w każdym czasie po ich przedłożeniu, w przypadku wystąpienia oczywistych błędów potwierdzonych przez właściwy organ.

Artykuł 52

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

Sankcje określone w niniejszym rozporządzeniu nie mają zastosowania w przypadkach działania siły wyższej lub wystą-

pienia okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾.

Artykuł 53

Uchylenia i odesłania

Rozporządzenia (EWG) nr 649/87, (WE) nr 884/2001 i (WE) nr 1282/2001 tracą moc.

Odesłania do rozporządzeń uchylonych należy rozumieć jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku X.

Artykuł 54

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 19.1.2009, s. 16.

ZAŁĄCZNIK I

Minimalne informacje zawarte w rejestrze winnic i specyfikacje dotyczące tych informacji, o których mowa w art. 3

1. REJESTR GOSPODARSTWA

1.1. Identyfikacja i położenie

- 1) Identyfikacja gospodarstwa (zgodna z jednolitym systemem rejestrowania tożsamości każdego rolnika, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 73/2009).
- 2) Wykaz i położenie użytkowanych działek winorośli (identyfikacja zgodna z systemem identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. b) i art. 17 rozporządzenia (WE) nr 73/2009).
- 3) Przyznane, ale niewykorzystane dotychczas prawa do sadzenia i posiadane prawa do ponownego sadzenia (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 74 i tabeli 15 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).

1.2. Charakterystyka działki winorośli

- 1) Charakterystyka działki winorośli: systemem identyfikacji działek winorośli tworzy się na podstawie map lub dokumentów ewidencji gruntów lub też innych danych kartograficznych. Korzysta się z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej obejmującego najlepiej ortoobrazy lotnicze lub satelitarne, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:10 000.
- 2) Powierzchnia działki winorośli
W przypadku gdy winorośl uprawiana jest łącznie z innymi roślinami:
 - a) całkowita powierzchnia danej działki;
 - b) obszary uprawy winorośli w przeliczeniu na uprawy czyste (do celów przeliczenia stosowane są odpowiednie współczynniki ustalane przez państwo członkowskie).
- 3) Obszar działki winorośli lub w odpowiednich przypadkach obszar w przeliczeniu na uprawy czyste, z podziałem według cech winorośli:
 - a) obszar obsadzony odmianami winorośli przeznaczonymi do produkcji wina (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 74 i tabeli 14 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008):
 - (i) nadającymi się do produkcji win z chronioną nazwą pochodzenia:
 - białych,
 - czerwonych/różowych;
 - (ii) nadającymi się do produkcji win z chronionym oznaczeniem geograficznym:
 - białych,
 - czerwonych/różowych;
 - (iii) nadającymi się do produkcji win bez ChNP/ChOG:
 - białych,
 - czerwonych/różowych;
 - b) obszar obsadzony odmianami winorośli wymienionymi w klasyfikacji odmian winorośli do produkcji wina sporządzonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 dla tej samej jednostki administracyjnej zarówno jako odmiany do produkcji wina, jak i w odpowiednich przypadkach jako odmiany o winogronach stołowych, odmiany o winogronach rodzynkowych lub odmiany o winogronach przeznaczonych do produkcji destylatów z wina;

- c) obszar obsadzony winoroślą do produkcji wina, które nie są sklasyfikowane lub które nie mogą być sklasyfikowane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
 - d) obszar obsadzony odmianami o winogronach rodzynekowych;
 - e) obszar obsadzony, przeznaczony do produkcji materiału do wegetatywnego rozmnażania (szkółki szczepów);
 - f) obszar obsadzony winoroślą nieszczepioną, ale przeznaczoną do szczepienia;
 - g) opuszczony obszar uprawy;
 - h) pozostałe.
- 4) Odmiany winorośli do produkcji wina, odpowiadające im szacunkowe obszary i ich udział w powierzchni odnośnej działki winorośli (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 74 i tabeli 16 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 5) Obszar obsadzony bez odpowiedniego prawa do sadzenia po dniu 31 sierpnia 1998 r. (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 58 i tabelach 2 i 3 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 6) Obszar obsadzony w wyniku nasadzeń niezgodnych z prawem dokonanych przed dniem 1 września 1998 r. (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 58 i tabelach 4–7 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 7) Obszar objęty prawami do nowego sadzenia (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 61 i tabeli 8 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 8) Obszar obsadzony objęty premią z tytułu karczowania winorośli (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 73 i tabeli 11 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 9) Obszar, który był przedmiotem karczowania winorośli i został objęty odpowiednią premią z tego tytułu (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 68 i 73 i tabeli 12 załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 10) Obszar obsadzony objęty restrukturyzacją lub przekształcaniem zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w tabelach załączników VII i VIIIa do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 11) Obszar obsadzony objęty zielonymi zbiorami zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 (informowanie zgodnie z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w tabelach załączników VII i VIIIb do rozporządzenia (WE) nr 555/2008).
 - 12) Rok nasadzenia lub, jeżeli brak takiej informacji, szacowany wiek odnośnej działki winorośli (informowanie zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 357/79).

1.3. Obowiązkowe deklaracje

- 1) Deklaracja zbiorów (informowanie zgodnie z deklaracjami zbiorów, o których mowa w art. 8 i w tabelach zawartych w załącznikach II i III).
- 2) Deklaracja produkcji (informowanie zgodnie z deklaracjami produkcji, o których mowa w art. 9 i w tabeli zawartej w załączniku IV).
- 3) Deklaracja zapasów (informowanie zgodnie z deklaracjami zapasów, o których mowa w art. 11 i w tabeli zawartej w załączniku V).

2. REJESTR PRODUKCJI

2.1. Identyfikacja

Identyfikacja osób fizycznych lub prawnych lub grup takich osób podlegających obowiązkowi składania deklaracji produkcji, o której mowa w art. 9.

2.2. Obowiązkowe deklaracje

1) Deklaracja produkcji (informowanie zgodnie z deklaracjami produkcji, o których mowa w art. 9 i w tabeli zawartej w załączniku IV).

2) Deklaracja zapasów (informowanie zgodnie z deklaracjami zapasów, o których mowa w art. 11 i w tabeli zawartej w załączniku V).

3. POZOSTAŁE

Całkowity obszar obsadzony winoroślą, nieujęty w rejestrze gospodarstwa zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracja zbiorów winogron [zgodnie z art. 8]

Zgłaszający: Użytkowany obszar uprawy winorośli (w ha):	Obszar produkcji		Ilość zebranych winogron (hl lub 100 kg)		Przeznaczenie winogron (hl)										Inne Przeznaczenie (1)
					Użyte do produkcji wina przez zgłaszającego		Dostarczone do spółdzielczej wytwórni wina (1)				Sprzedane producentowi wina (1)				
					Czerwone	Białe	Winogrona		Moszcze		Winogrona		Moszcze		
Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone			Białe	Czerwone	Białe						
Ha (2)	Kody działek	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe		
1. Winnice do produkcji win z chronioną nazwą pochodzenia															
2. Winnice do produkcji win z chronionym oznaczeniem geograficznym															
3. Winnice do produkcji win szczepowych bez chronionej nazwy pochodzenia/chronionego oznaczenia geograficznego															
4. Winnice do produkcji win bez chronionej nazwy pochodzenia/chronionego oznaczenia geograficznego															
5. Winnice do produkcji pozostałych win (3)															

(1) Należy podać całkowitą ilość winogron, które zgłaszający dostarczył lub sprzedał. Szczegółowe informacje na temat tych dostaw lub sprzedaży należy podać w załączniku III.

(2) Obszar, który należy wskazać w deklaracji, to obszar winnicy objęty produkcją w jednostce administracyjnej określonej przez państwo członkowskie.

(3) Za „pozostałe wina” uznaje się wina uzyskane z winogron odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli sporządzonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jeśli ma zastosowanie jednocześnie dla tej samej jednostki administracyjnej, zarówno jako odmiany o winogronach winnych, jak i, w odpowiednich przypadkach, jako odmiany o winogronach stołowych, odmiany o winogronach rodzynkowych lub odmiany o winogronach przeznaczonych do produkcji spirytusu destylowanego z wina.

ZAŁĄCZNIK III

Deklaracja zbiorów winogron [zgodnie z art. 8]

(Dotycząca produktów sprzedanych lub dostarczonych przed złożeniem deklaracji produkcji)

Odbiorcy	Rodzaj produktów sprzedanych producentowi lub dostarczonych do spółdzielczej wytwórni (hektolitry lub 100 kg)									
	Winogrona i/lub moszcze do produkcji wina									
	Z ChNP		Z ChOG		Szczepowe bez ChNP/ChOG		Bez ChNP/ChOG		Pozostałe wina	
	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe	Czerwone	Białe
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia; ChOG – chronione oznaczenie geograficzne.

ZAŁĄCZNIK IV

Deklaracja produkcji [zgodnie z art. 9]

A. Informacje dotyczące zgłaszającego ⁽¹⁾

.....

B. Miejsce przechowywania produktów

.....

Kategoria użytych produktów ⁽²⁾	Nazwa i adres dostawców oraz odniesienie do dokumentu dostawy (dokument towarzyszący lub inny)	Obszar winnic objęty produkcją, z którego pochodzą użyte produkty	Winogrona (hl lub 100 kg)	Produkty uzyskane od początku roku winiarskiego i produkty inne niż wino, posiadane w dniu złożenia deklaracji (w hl)																			
				Z ChNP				Z ChOG				Szczepowe bez ChNP/ChOG				Bez ChNP/ChOG				Pozostałe ⁽³⁾			
				Moszcze ⁽⁴⁾		Wina ⁽⁵⁾		Moszcze ⁽⁴⁾		Wina ⁽⁵⁾		Moszcze ⁽⁴⁾		Wina ⁽⁵⁾		Moszcze ⁽⁴⁾		Wina ⁽⁵⁾		Moszcze		Wina ⁽⁵⁾	
				c/r	b	c/r	b	c/r	b	c/r	b	c/r	b	c/r	b	c/r	b	c/r	b	c/r	b	c/r	b

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia; ChOG – chronione oznaczenie geograficzne; c/r – czerwone/różowe; b – białe.

⁽¹⁾ W przypadku spółdzielczych wytwórni wykaz członków, którzy dostarczają wszystkie swoje zbiory, jest oddzielony od wykazów pozostałych członków.

⁽²⁾ Winogrona, moszcze winogronowe (zagęszczone moszcze, rektyfikowane zagęszczone moszcze, moszcze częściowo sfermentowane), nowe wina w czasie fermentacji.

⁽³⁾ W rubryce tej należy wpisać wszystkie produkty z roku winiarskiego inne niż produkty wpisane do poprzednich kolumn oraz zagęszczony moszcz i rektyfikowany zagęszczony moszcz posiadany w dniu złożenia deklaracji. Ilości wpisuje się według kategorii produktu.

⁽⁴⁾ W tym moszcze w czasie częściowej fermentacji, ale bez zagęszczonego moszczu i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu.

⁽⁵⁾ W tym nowe wina w czasie fermentacji.

ZAŁĄCZNIK V

Deklaracja zapasów wina i moszczu [zgodnie z art. 11]

Posiadanych na dzień 31 lipca (w hl)

Zgłaszający:

Miejsce przechowywania produktu:

Kategorie produktów		Zapasy ogółem	w tym czerwone i różowe	w tym białe	Uwagi
Wina	1. Zapasy u producentów: — wina z chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) ⁽¹⁾ — wina z chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG) ⁽²⁾ — wina szczepowe bez ChNP/ChOG — wina bez ChNP/ChOG ⁽³⁾ — pozostałe wina ⁽⁴⁾				
	Ogółem				
	2. Zapasy u handlowców: a) wina pochodzące ze Wspólnoty: — wina z chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) ⁽¹⁾ — wina z chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG) ⁽²⁾ — wina szczepowe bez ChNP/ChOG — wina bez ChNP/ChOG ⁽³⁾ b) wina pochodzące z krajów trzecich				
	Ogółem				
	3. Podsumowanie (1+2)				
Moszcze	1. Zapasy u producentów: — zagęszczony moszcz winogronowy — rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy — pozostałe moszcze ⁽⁵⁾				
	Ogółem				
	2. Zapasy u handlowców: — zagęszczony moszcz winogronowy — rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy — pozostałe moszcze ⁽⁵⁾				
	Ogółem				
	3. Podsumowanie (1+2)				

⁽¹⁾ W tym wino gatunkowe produkowane w określonym regionie geograficznym (pstr).⁽²⁾ W tym wina stołowe z oznaczeniem geograficznym.⁽³⁾ W tym wina stołowe bez oznaczenia geograficznego.⁽⁴⁾ W rubryce tej należy wpisać wszystkie wina inne niż wina wpisane w poprzednich liniijkach. Ilości wpisuje się według kategorii produktu.⁽⁵⁾ W tym moszcz winogronowy, moszcz winogronowy częściowo sfermentowany i moszcz winogronowy częściowo sfermentowany uzyskany z suszonych winogron.

ZAŁĄCZNIK VI

Instrukcje dotyczące sporządzania dokumentów towarzyszących, o którym mowa w art. 26

A. Zasady ogólne

1. Dokument towarzyszący należy wypełnić w sposób czytelny i trwały.
2. Dokument nie może zawierać żadnych skreśleń lub nadpisanych wyrazów. Dokumentem towarzyszącym nie można się posługiwać, jeżeli przy jego sporządzaniu zostały popełnione jakiegokolwiek błędy.
3. Każdą wymaganą kopię dokumentu towarzyszącego oznacza się jako „kopia” lub umieszcza na niej inne równoważne oznaczenie.
4. Jeżeli formularz zgodny z wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2719/92 (dokument administracyjny lub dokument handlowy) lub z wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3649/92 (uproszczony dokument towarzyszący lub dokument handlowy) towarzyszy produktowi winiarskiemu niepodlegającemu formalnościom ustanowionym w dyrektywie 92/12/EWG, rubryki dotyczące niewymaganych informacji przekreśla się ukośną linią.
5. Jeżeli odbiorca ma siedzibę na terytorium Wspólnoty, stosuje się następujące zasady stosowania dokumentów towarzyszących:
 - a) w przypadku przewozu produktu objętego procedurą zawieszenia podatku akcyzowego – uwagi ogólne pkt 1.5 not wyjaśniających w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2719/92;
 - b) w przypadku wewnątrzwspólnotowego przewozu produktu podlegającego podatkowi akcyzowemu, który został już dopuszczony do spożycia w państwie członkowskim wysyłki – uwagi ogólne pkt 1.5 objaśnień w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3649/92;
 - c) w przypadkach przewozu nieobjętego lit. a) i b):
 - (i) jeżeli stosuje się dokument towarzyszący wymagany do celów przewozu, o którym mowa w lit. a) i b):
 - kopia 1 jest zachowywana przez wysyłającego,
 - kopia 2 towarzyszy produktowi od miejsca załadunku do miejsca rozładunku i jest przekazywana odbiorcy lub jego przedstawicielowi;
 - (ii) jeżeli stosuje się inny dokument towarzyszący:
 - oryginał dokumentu towarzyszącego towarzyszy produktowi od miejsca załadunku do miejsca rozładunku i jest przekazywany odbiorcy lub jego przedstawicielowi,
 - kopia jest zachowywana przez wysyłającego.
6. W przypadku przewozu od tego samego wysyłającego do tego samego odbiorcy może być sporządzony jeden dokument towarzyszący:
 - a) więcej niż jednej partii produktu tej samej kategorii; lub
 - b) więcej niż jednej partii produktu różnych kategorii, pod warunkiem że są one umieszczone w pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 60 litrów, opatrzonych etykietami i wyposażonych w zamknięcie nienadające się do ponownego użycia.
7. W przypadku, o którym mowa w art. 33 ust. 1, lub jeżeli dokument towarzyszący przewozowi jest sporządzany przez właściwy organ, dokument jest ważny wyłącznie, jeżeli przewóz rozpoczyna się nie później niż piątego dnia roboczego następującego odpowiednio po dniu zatwierdzenia lub sporządzenia.
8. Jeżeli produkty są przewożone w oddzielnych przegrodach tego samego pojemnika transportowego lub są zmieszane w trakcie przewozu, wymagane jest sporządzenie dokumentu towarzyszącego każdej partii, bez względu na to, czy jest ona przewożona oddzielnie czy w mieszaninie. Dokument ten wskazuje sposób użycia mieszaniny zgodnie z zasadami ustanowionymi przez każde państwo członkowskie.

Wysyłający lub osoby upoważnione mogą jednak uzyskać zezwolenie państwa członkowskiego na sporządzenie jednego dokumentu towarzyszącego dla całej ilości produktu powstałego w wyniku zmieszania. W takim przypadku właściwy organ określa sposób dostarczenia dowodu dotyczącego kategorii, pochodzenia i ilości różnych ładunków.

B. Zasady szczegółowe

1. Informacje dotyczące oznaczenia produktu:

1.1. Rodzaj produktu

Należy wskazać rodzaj, do którego produkt należy, używając wyrażenia zgodnego z przepisami wspólnotowymi, które najdokładniej opisuje produkt, np.:

- a) wino bez ChNP/ChOG;
- b) wino szczepowe bez ChNP/ChOG;
- c) wino z ChNP lub ChOG;
- d) moszcz winogronowy;
- e) moszcz winogronowy do produkcji wina z ChNP;
- f) wino importowane.

1.2. W przypadku przewozu luzem win, o których mowa w ust. 1–9, 15 i 16 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008, oznaczenie produktu zawiera nieobowiązkowe informacje, o których mowa w art. 60 wspomnianego rozporządzenia, o ile są one umieszczone na etykietach lub ich umieszczenie na etykietach jest przewidziane.

1.3. Zawartość alkoholu i gęstość w przypadku przewozu produktów luzem lub w pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 60 litrów:

- a) rzeczywista zawartość alkoholu w winach, z wyłączeniem nowych win w czasie fermentacji, lub całkowita zawartość alkoholu w nowych winach w czasie fermentacji i w moszczu winogronowym częściowo sfermentowanym, wyrażona w % obj. i dziesiątych częściach % obj.;
- b) współczynnik refraktometryczny moszczu winogronowego uzyskuje się poprzez zastosowanie metody pomiaru uznanej we Wspólnocie; jest on wyrażony jako potencjalna zawartość alkoholu w % obj. Informację tę można zastąpić gęstością wyrażoną w gramach na cm^3 ;
- c) gęstość świeżego moszczu winogronowego w trakcie fermentacji zatrzymanej przez dodanie alkoholu wyrażona w gramach na cm^3 , a rzeczywista zawartość alkoholu tego produktu – w % obj. i dziesiątych częściach % obj.;
- d) zawartość cukru w zagęszczonym moszczu winogronowym, rektyfikowanym zagęszczonym moszczu winogronowym i zagęszczonym soku winogronowym wyrażona poprzez określenie zawartości cukrów ogółem w gramach na litr i na kilogram;
- e) rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu w wyłokach z winogron oraz drożdżowego osadu winiarskiego wskazywana nieobowiązkowo i wyrażona w litrach czystego alkoholu na decytonę.

Informacje te wyraża się z zastosowaniem tabel równoważności uznanych przez Wspólnotę w zasadach metod analitycznych.

Nie naruszając przepisów wspólnotowych ustanawiających limity dla niektórych wyrobów winiarskich, dopuszcza się następujące zakresy tolerancji:

- a) w odniesieniu do całkowitej lub rzeczywistej zawartości alkoholu – tolerancja $\pm 0,2\%$ obj.;
- b) w odniesieniu do gęstości – tolerancja sześciu jednostek więcej lub mniej do czwartego miejsca po przecinku ($\pm 0,0006$);
- c) w odniesieniu do zawartości cukru – tolerancja $\pm 3\%$.

1.4. Pozostałe informacje dotyczące przewozu win i moszczu w zbiornikach:

a) Strefa upraw winorośli

Należy podać strefę uprawy winorośli, z której pochodzi przewożony produkt, zgodnie z załącznikiem IX do rozporządzenia (WE) nr 479/2008 z zastosowaniem następujących skrótów: A, B, CI, CII, CIIIa) i CIIIb).

b) Przeprowadzone czynności

Należy wskazać czynności, którym poddano przewożony produkt, z zastosowaniem poniższych liczb w nawiasach:

- 0: produkt nie został poddany żadnej z poniższych czynności;
- 1: produkt został wzbogacony;
- 2: produkt został zakwaszony;
- 3: produkt został odkwaszony;
- 4: produkt został dosłodzony;
- 5: produkt został wzmocniony do destylacji;
- 6: do produktu dodano produkt pochodzący z jednostki geograficznej innej niż wskazana w oznaczeniu produktu;
- 7: do produktu dodano produkt uzyskany z odmian winorośli innych niż wskazane w oznaczeniu produktu;
- 8: do produktu dodano produkt zebrany w trakcie roku innego niż wskazany w oznaczeniu produktu;
- 9: produkt został wytworzony przy użyciu kawałków drewna dębowego;
- 10: produkt został wytworzony z eksperymentalnym zastosowaniem nowej praktyki enologicznej;
- 11: produkt został częściowo poddany dealkoholizacji;
- 12: inne czynności (należy określić).

Przykłady:

- a) dla wina pochodzącego ze strefy B, które zostało wzbogacone, należy wskazać B (1);
- b) dla moszczu winogronowego pochodzącego ze strefy CIIIb), który został zakwaszony, należy wskazać CIIIb) (2).

Informacje dotyczące strefy uprawy winorośli oraz przeprowadzonych czynności muszą być podane w uzupełnieniu informacji dotyczących oznaczenia produktu i w tym samym polu widzenia.

2. Informacje dotyczące ilości netto:

Ilość netto:

- a) winogron, zagęszczonego moszczu winogronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego, zagęszczonego soku winogronowego, wyłoczn winogronowych, drożdżowego osadu winiarskiego w tonach lub kilogramach wyraża się przy użyciu symboli „t” lub „kg”;
- b) pozostałych produktów w hektolitrach lub litrach wyraża się przy użyciu symboli „hl” lub „l”.

Dopuszcza się tolerancję 1,5 % całkowitej ilości netto przy wskazywaniu ilości produktów przewożonych luzem.

C. Informacje wymagane do sporządzenia dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w załączniku VII

Uwaga wstępna:

Należy ściśle stosować układ wzoru dokumentu towarzyszącego podanego w załączniku VII. Wielkość rubryk wyznaczonych liniami w tym wzorze i przeznaczonych na wymagane informacje ma jednak charakter orientacyjny.

	Numer rubryki we wzorze podanym w załączniku VII
Wysyłający: pełna nazwa (nazwisko) i adres z kodem pocztowym	1
Numer referencyjny: każda przesyłka musi posiadać numer referencyjny, który pozwala zidentyfikować ją w rejestrach wysyłającego (np. numer faktury)	2
Odbiorca: pełna nazwa (nazwisko) i adres z kodem pocztowym	3
Organ właściwy dla miejsca wysyłki: nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za kontrolę dokumentów handlowych w miejscu wysyłki. Informacja ta jest wymagana wyłącznie w przypadku przewozu do innego państwa członkowskiego lub wywozu	4
Przewoźnik: nazwa i adres osoby odpowiedzialnej za organizację pierwszego przewozu (jeżeli jest to osoba inna od wysyłającego) Pozostałe informacje dotyczące przewozu: a) rodzaj środka transportu (samochód ciężarowy, furgonetka, samochód cysterna, samochód, wagon kolejowy, wagon cysterna, samolot); b) numer rejestracyjny pojazdu lub, w przypadku statku, nazwa (informacje nieobowiązkowe)	5
Data rozpoczęcia przewozu oraz, jeżeli wymagane jest to w państwie członkowskim, na terytorium którego rozpoczął się przewóz, godzina wysłania. W przypadku zmiany środka transportu przewoźnik dokonujący załadunku produktu wskazuje na odwrocie dokumentu: — datę rozpoczęcia przewozu, — rodzaj środka transportu oraz numer rejestracyjny w przypadku pojazdów i nazwę w przypadku statków, — swoje imię, nazwisko lub nazwę przedsiębiorstwa oraz adres z kodem pocztowym	6
Miejsce dostawy: rzeczywiste miejsce dostawy, jeżeli towary nie zostały dostarczone na adres podany przez odbiorcę. W przypadku towarów wywożonych należy wpisać informacje określone w załączniku IX	7
Oznaczenie produktu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2008 i obowiązującymi przepisami krajowymi, w szczególności obowiązkowymi informacjami Opis na opakowaniu towarów: numery identyfikacyjne oraz liczba opakowań zewnętrznych, liczba opakowań wewnętrznych Opis może być dokończony na oddzielnym arkuszu dołączanym do każdego egzemplarza. W tym celu można zastosować specyfikację opakowania Dla produktów luzem: — wina: rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu, — produkty niesfermentowane: współczynnik refraktometryczny lub gęstość, — produkty w trakcie fermentacji: całkowita objętościowa zawartość alkoholu, — wina o resztkowej zawartości cukru większej niż 4 gramy na litr, oprócz rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu – całkowita objętościowa zawartość alkoholu	8

	Numer rubryki we wzorze podanym w załączniku VII
Ilość: — dla produktów luzem – całkowita ilość netto, — dla produktów pakowanych – ilość oraz nominalna pojemność pojemników zawierających produkt	9
Dodatkowe informacje wymagane przez państwo członkowskie wysyłki: jeżeli takie informacje są wymagane, należy przestrzegać instrukcji danego państwa członkowskiego; jeżeli nie, rubrykę tę należy przekreślić ukośną linią	10
Poświadczenie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia pochodzenia: zob. art. 31.	11

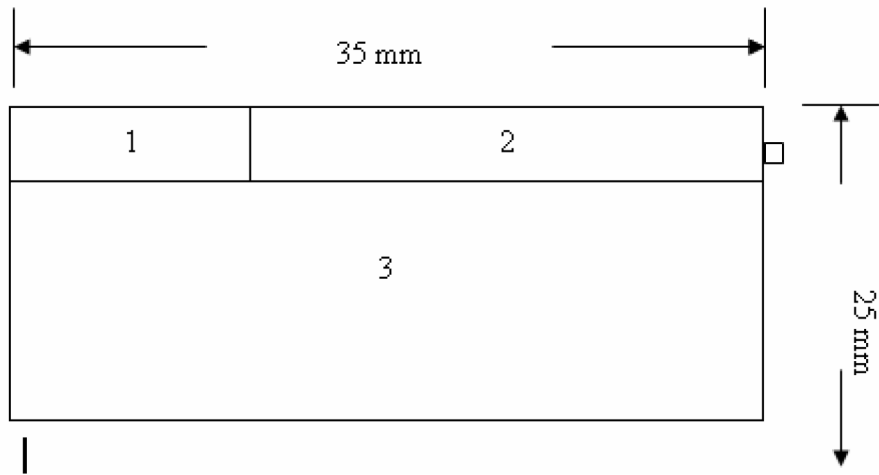
ZAŁĄCZNIK VII

Dokument towarzyszący przewozowi produktów winiarskich, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lit. a)

1. Wysyłający (nazwa i adres)	2. Numer referencyjny	
	4. Właściwy organ dla miejsca wysyłki (nazwa i adres)	
3. Odbiorca (nazwa i adres)	6. Data wysyłki	
	7. Miejsce dostawy	
5. Przewoźnik i inne dane dotyczące przewozu		
8. Oznaczenie produktu		9. Ilość
10. Dodatkowe informacje określone przez państwo członkowskie wysyłki		
11. Poświadczenia (dotyczące niektórych win)		
12. Kontrole przeprowadzone przez właściwe organy	Przedsiębiorstwo i numer telefonu podpisującego	
	Nazwisko podpisującego	
	Miejscowość i data	
	Podpis	

ZAŁĄCZNIK VIII

Specjalna pieczęć, o której mowa w art. 31 ust. 3 lit. b)

1. Godło państwa członkowskiego.
2. Właściwy organ lub służba właściwa miejscowo.
3. Uwierzytelnienie.

—

ZAŁĄCZNIK IX

Adnotacje, o których mowa w art. 27 ust. 1 akapit drugi

— w języku bułgarskim:	ИЗВЕЧЕНО
— w języku hiszpańskim:	EXPORTADO
— w języku czeskim:	VYVEZENO
— w języku duńskim:	UDFØRSEL
— w języku niemieckim:	AUSGEFÜHRT
— w języku estońskim:	EKSPORDITUD
— w języku greckim:	ΕΞΑΧΘΕΝ
— w języku angielskim:	EXPORTED
— w języku francuskim:	EXPORTÉ
— w języku włoskim:	ESPORTATO
— w języku łotewskim:	EKSPORTĒTS
— w języku litewskim:	EKSPORTUOTA
— w języku węgierskim:	EXPORTÁLVA
— w języku maltańskim:	ESPORTAT
— w języku niderlandzkim:	UITGEVOERD
— w języku polskim:	WYWIEZIONO
— w języku portugalskim:	EXPORTADO
— w języku rumuńskim:	EXPORTAT
— w języku słowackim:	VYVEZENÉ
— w języku słoweńskim:	IZVOŽENO
— w języku fińskim:	VIETTY
— w języku szwedzkim:	EXPORTERAD

ZAŁĄCZNIK X

Tabela korelacji, o której mowa w art. 53 akapit drugi

1. Rozporządzenie (EWG) nr 649/87

Rozporządzenie (EWG) nr 649/87	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 ust. 2	Załącznik I pkt 1.2 ppkt (2)
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 4	—
Artykuł 5	—
Artykuł 6	—
Artykuł 7 ust. 1	—
Artykuł 7 ust. 2	—
Artykuł 8	—
Artykuł 9	—
Artykuł 10	—
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	—

2. Rozporządzenie (WE) nr 884/2001

Rozporządzenie (WE) nr 884/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 21
Artykuł 2	Artykuł 22
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 23
Artykuł 3 ust. 2 i 3	Artykuł 24
Artykuł 3 ust. 4	Artykuł 28
Artykuł 4	Artykuł 25
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 33
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 30
Artykuł 6 ust. 1–2	Artykuł 26
Artykuł 6 ust. 3–4	Załącznik VI
Artykuł 6 ust. 5–6	Artykuł 34
Artykuł 6 ust. 7	Artykuł 32
Artykuł 7	Artykuł 31
Artykuł 8 ust. 1	Załącznik VI
Artykuł 8 ustępy 2–5	Artykuł 27
Artykuł 9	Artykuł 35
Artykuł 10	Artykuł 29
Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci	Artykuł 36
Artykuł 11 ust. 1 lit. a) i b)	Artykuł 37
Artykuł 12 ust. 1 i 2	Artykuł 38

Rozporządzenie (WE) nr 884/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 12 ust. 3	Artykuł 39 ust. 1
Artykuł 12 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 44
Artykuł 12 ust. 4 akapit trzeci	Artykuł 39 ust. 2
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 40 ust. 1 i 4
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 46
Artykuł 14 ust. 1–2	Artykuł 41
Artykuł 14 ust. 3–4	Artykuł 42
Artykuł 15	Artykuł 43
Artykuł 16	Artykuł 45
Artykuł 17	Artykuł 47 ust. 1 lit. j) i k)
Artykuł 18	Artykuł 47 ust. 1 lit. a)–i)
Artykuł 19	Artykuł 48
Artykuł 20	Artykuł 49
Artykuł 21	—
Artykuł 22	—

3. Rozporządzenie (WE) nr 1282/2001

Rozporządzenie (WE) nr 1282/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 6
Artykuł 2	Artykuł 8
Artykuł 3	Załącznik II
Artykuł 4 ust. 1, 3, 4 i 5	Artykuł 9
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 10
Artykuł 5	Artykuł 13
Artykuł 6	Artykuł 11
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy–trzeci	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 7 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 17
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 14
Artykuł 8	Załącznik II
Artykuł 9	Artykuł 15
Artykuł 10	Artykuł 20
Artykuł 11	Artykuł 16
Artykuł 12	Artykuł 18 ust. 1
Artykuł 13 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 18 ust. 2
Artykuł 14	—
Artykuł 15	—
Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 19 ust. 1 i ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 17	Artykuł 19 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 18	—
Artykuł 19	—
Artykuł 20	—